

SÉANCE PLÉNIÈRE

du

MERCREDI 6 FEVRIER 2013

Soir

PLENUMVERGADERING

van

WOENSDAG 6 FEBRUARI 2013

Avond

La séance est ouverte à 22.32 heures et présidée par M. André Flahaut.
De vergadering wordt geopend om 22.32 uur en voorgezeten door de heer André Flahaut.

Le **président**: La séance est ouverte.
De vergadering is geopend.

Ministres du gouvernement fédéral présents lors de l'ouverture de la séance:
Tegenwoordig bij de opening van de vergadering zijn de ministers van de federale regering:
Steven Vanackere, Joëlle Milquet, Johan Vande Lanotte, Hendrik Bogaert

Excusés

Berichten van verhindering

Meyrem Almaci, Philippe Blanchart, Myriam Delacroix-Rolin, Patrick Moriau, Nathalie Muylle, Nadia Sminate, Jan Van Esbroeck, Stefaan Vercamer, pour raisons de santé / wegens gezondheidsredenen;
Bart Somers, pour devoirs de mandat / wegens ambtsplicht.

Budgets

Begrotingen

01 **Projet de loi contenant le budget des Voies et Moyens de l'année budgétaire 2013 (2521/1-8)**

- **Projet de loi contenant le budget général des dépenses pour l'année budgétaire 2013 (2522/1-42)**
- **Budgets des recettes et des dépenses pour l'année budgétaire 2013. Exposé général (2520/1)**
- **Justification du budget général des dépenses pour l'année budgétaire 2013. Liste des justifications par section (2523/1-23)**
- **Notes de politique générale (2586/1-29)**

01 **Wetsontwerp houdende de Middelenbegroting voor het begrotingsjaar 2013 (2521/1-8)**

- **Wetsontwerp houdende de algemene uitgavenbegroting voor het begrotingsjaar 2013 (2522/1-42)**
- **Begrotingen van ontvangsten en uitgaven voor het begrotingsjaar 2013. Algemene toelichting (2520/1)**
- **Verantwoording van de algemene uitgavenbegroting voor het begrotingsjaar 2013. Lijst van de verantwoordingen per sectie (2523/1-23)**
- **Beleidsnota's (2586/1-29)**

Reprise de la discussion générale

Hervatting van de algemene bespreking

La discussion générale est reprise.
De algemene bespreking is hervat.

Secteurs Intérieur et Fonction publique

Sectoren Binnenlandse Zaken en Openbaar Ambt

01.01 **Ben Weyts** (N-VA): Mijnheer de voorzitter, het is al laat op de avond, getuige de belangstelling op de

banken.

Mevrouw de minister, wij hebben in de commissie uw beleidsnota en uw begroting zeer uitvoering besproken. De kritiek van de meerderheidspartijen was uitermate stevig. Ik kijk dus uit naar de ontwikkelingen in het komende jaar voor de bevoegdheid Binnenlandse Zaken. Ik heb nog nergens zo'n geanimeerd debat over een begroting of beleidsnota meegemaakt. Het debat verliep vooral dankzij de meerderheidspartijen geanimeerd.

Ik meen dat velen het met mij eens waren dat er een manco is op het vlak van de waarachtigheid van uw beleid, bijvoorbeeld wanneer het gaat over uw permanente communicatie. U communiceerde 20 % meer politieagenten op straat. Maar even later bleek dat een verkeerde interpretatie te zijn, door de media zelf, die u evenwel niet rechtzette.

Vervolgens kregen wij te horen dat er in komende twee jaar 900 politiemensen bijkomen. Als men echter even naar de cijfers kijkt, dan blijkt het gewoon om een vervanging te gaan van degenen die vertrekken, met een correctie dan nog, waarbij van de bijkomende 900 politiemensen 25 % voor Brussel gereserveerd is. Er komt dus eigenlijk een verschuiving van het aantal politiemensen ten voordele van het Brussels Gewest en ten nadele van de andere politiezones.

Ik zie in al uw beleidsintenties opnieuw problemen met de waarachtigheid. Er komen namelijk verschillende sluikse en heimelijke belastingverhogingen. Het wemelt van de belastingverhogingen, groot en klein. Ik verwijs naar de elektronische identiteitskaart. Ik herinner mij nog dat de prijs nooit zou verhogen. Mevrouw Turtelboom heeft ons in de commissie nog gegarandeerd dat er bij de verlenging van de levensduur van de elektronische identiteitskaart absoluut geen sprake zou zijn van een prijsverhoging, maar wat zien wij nu in de begroting? Wij zien een verhoging van de prijs van de elektronische identiteitskaart!

De prijs wordt verhoogd en er is een achteruitgang op het vlak van de technologische vernieuwing. Daar de levensduur tien jaar in plaats van vijf jaar wordt, zal er immers een probleem rijzen op het vlak van de technologische vernieuwing. Laat dat net een van de opmerkingen van het Rekenhof zijn, dat zei dat de elektronische identiteitskaart een gigantisch potentieel heeft op technologisch vlak, maar dat daar geen gebruik van gemaakt wordt. U zult dat nog verergeren, want door de levensduur van tien jaar wordt het nog moeilijker de technologische vernieuwing te implementeren. Toch zullen wij meer moeten betalen voor onze elektronische identiteitskaart. Vergeleken met de klassieke identiteitskaart uit 2004 betalen wij intussen het vijfvoudige, voor amper bijkomende technologische mogelijkheden.

Een andere belastingverhoging die u invoert, is de retributie die de veiligheidsondernemingen nu sluiks aangesmeerd krijgen. Ik meen dat het gaat over een verhoging met 150 %.

U voert ook een extra heffing in ter financiering van de brandweer. Dat is niet erg, zegt u, want dat gaat via de brandverzekeringen. Wie zal dat betalen volgens u? De consument zal dat natuurlijk betalen! Het gaat niet op een extra heffing in te voeren voor de verzekeringen en ervan uit te gaan dat zij die zelf volledig zullen dekken en niet zullen verhalen op hun klanten. Niets is minder waar, dat weet u ook. Ook hier gaat het om een belastingverhoging. U schuift de facturen door!

Recentelijk hebt u, volgens de berichtgeving in *Het Laatste Nieuws*, een nieuw idee gelanceerd. De politie zal in de toekomst de kosten voor het beveiligen van een eersteklassewedstrijd kunnen doorrekenen aan de voetbalclubs. U wil het blijkbaar mogelijk maken dat de politiezones de factuur voor ordehandhaving buiten het voetbalstadion doorschuiven naar de voetbalclubs. Begrijp ik dat goed? Dat lees ik alleszins in uw communicatie in de pers.

Ik vraag mij waar het stopt. Waarom betalen wij nog belastingen, als zelfs de factuur voor de ordehandhaving buiten het stadion kan worden doorgeschoven naar de voetbalclubs? Waarom betalen wij dan nog belastingen? Waar trekt u de grens? Waarom geldt de mogelijkheid enkel voor clubs van eerste klasse, en niet voor die van tweede of derde klasse of overal waar ordehandhaving nodig is, zoals bij festivals of culturele manifestaties?

U had kunnen zeggen dat politiezones de factuur voor de ordehandhaving bij festivals, culturele manifestaties, overal waar die nodig is, bij wielervedstrijden, waarom niet, zouden kunnen doorschuiven naar de organisatoren. Maar u zegt – en dit is toch wel kras en dapper – dat u de beslissing niet zult nemen. De politiezones mogen wel de kosten voor de ordehandhaving bij voetbalwedstrijden en waarschijnlijk ook

bij andere sportieve en culturele manifestaties doorschuiven. U legt de verantwoordelijkheid bij de politiezones en als die dan om geld verlegen zitten, kunt u hun zeggen dat u de weg hebt aangeduid naar meer inkomsten bij gebrek aan financiering: zij moeten gewoon de kosten voor de ordehandhaving bij culturele en sportieve manifestaties verhalen op de organisatoren. Die werkwijze waarbij facturen worden doorgeschoven, lijkt mij toch wel perfide. Daarom kreeg ik graag antwoorden op de vragen waartoe u met uw communicatie aanleiding geeft.

Geldt de toelating ook voor federale politiefacturen, of enkel voor de lokale politie? Waar trekt u de grens: enkel bij voetbalwedstrijden of bij alle culturele en sportieve manifestaties die ordehandhaving door federale en/of lokale politie vergen? Bij de bespreking van de rechtsgrond voor de maatregel in de commissie heb ik u gevraagd waar u de lijn trekt bij het toelaten van het versturen van facturen voor dienstverlening door de politie aan organisatoren of private derden. U hebt gezegd dat we ons daarover geen zorgen hoeften te maken, want het zou enkel bijzondere transporten betreffen, bijvoorbeeld van kunstwerken. Ook voor het transport van grote constructies in bijzondere konvoien over de weg zou de factuur voor de begeleiding op de weg kunnen worden doorgeschoven naar de initiatiefnemers van het transport.

U hebt voorts gezegd dat wij ons daarover geen zorgen hoeften te maken. Ik heb u in de commissie gevraagd of u mij een lijst met meer voorbeelden kon geven. U hebt nogmaals gezegd dat ik mij daarover geen zorgen hoeft te maken; dat alles zeer beperkt blijft tot enkele bijzondere konvoien en niet meer. Nu lees ik in de pers uw verklaring dat de politiezones de factuur voor de ordehandhaving voor voetbalclubs kunnen doorschuiven.

Ik kreeg graag een antwoord op mijn vragen over die laatste manier van belastingverhoging door het doorschuiven van facturen.

01.02 Michel Doomst (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, veiligheid is een hoog goed waarop wij hoog moeten inzetten. Deze regering doet dat ook. Als men ziet dat er in 2013 1 500 manschappen bijkomen en in 2014 nog eens 1 400 blauwvoeten, dan is dat volgens mij sterk in budgettair scherpe tijden.

Onze fractie is echter van mening dat men naast de kwantiteit zeker oog moet blijven hebben voor de kwaliteit. Men zal het de komende jaren niet alleen blauwer moeten maken, maar vooral beter moeten doen. Ik hoop dus dat de opvolging van de begroting niet alleen in de breedte maar ook in de diepte kan worden georganiseerd de volgende maanden en jaren.

Wij merken dat ook staatssecretaris Bogaert, in verband met de overheidsdiensten, in het algemeen nagaat hoe er meer kan worden gedaan met minder.

Het is dus goed dat veiligheid meer geld krijgt want dat is een kerntaak van de overheid. Ook de vergrijzing wordt voelbaar bij de korpsen. Het is dus nodig dat de verjonging tijdig wordt voorbereid. Meer geld is er dus. De volgende maanden moeten wij nagaan hoe wij een en ander efficiënter en doelmatiger kunnen aanpakken. Het feit dat de federale politie wordt doorgelicht om het midden- en bovenkader te ontvetten ten voordele van het terrein is een goede oefening die ook bij de lokale zones vatbaar is voor opvolging. Ik hoop dus dat u straks kunt bevestigen dat daarvan snel werk wordt gemaakt.

Het is onvermijdelijk dat ook moet worden nagegaan hoe de privéveiligheidsdiensten kunnen worden ingeschakeld. De koninklijke domeinen wijzen in die richting. Wij kunnen die discussie niet langer ontwijken. Het onderzoeken van de mogelijkheden van lichtblauw kan ook iets opleveren. Dat moet nader worden bekeken. Quid met het beter benutten van gemeenschapswachten? Kunnen hulpagenten een grotere rol spelen? Is het inschakelen van vrijwilligers een piste die meer mogelijkheden biedt?

Er zijn twee fundamentele dossier die wij niet kunnen vermijden. In de loop van de volgende maanden moet het kerntakendebat worden gevoerd.

Politie is nu al te veel de grote vergaarbak waarin alle maatschappelijke veiligheidsproblemen op een hoopje worden gegooid. Er moeten meer schotten worden geplaatst tussen het eigenlijk en oneigenlijk beroep doen op de politiediensten.

Ten tweede, wij zullen dit jaar de kadernota integrale veiligheid scherper moeten concentreren op de verantwoordelijkheid van alle maatschappelijke actoren, zoals preventie, medeverantwoordelijkheid,

sensibilisering, veiligheid als een keten, het verticaal betrekken van alle niveaus en het horizontaal verbinden van de beleidsvelden.

Deze twee dossiers zullen moeten worden behandeld. Er moet niet meteen een grote veiligheidsrace worden opgezet, maar ik hoop dat u straks zult bevestigen dat er de komende maanden een concreet stappenplan zal worden opgesteld. Er wordt meer geld uitgetrokken voor veiligheid. Dat is goed voor Brussel en dat moet ook goed zijn voor de zones daarbuiten. Het grote debat is niet meer nodig, maar ik hoop dat wij naar veel kleine maar concrete landingspistes kunnen overgaan.

Ik zeg ook een woordje over de civiele veiligheid, waarvoor 9 miljoen euro extra middelen worden uitgetrokken, naast de 21 miljoen euro die al ingeschreven waren. Het is heel goed dat u de civiele bescherming, waarvan de toekomst onduidelijk was, meeneemt in de gehele hervorming.

Wij kijken ook uit naar de resultaten van het nieuwe statuut voor de brandweelrui, niet het minst omdat hiermee de kostprijs van de hervorming duidelijker zal worden. Daar zitten zeker de lokale besturen op te wachten.

U kent, ten slotte, onze bezorgdheid om de inzet van vrijwilligers alle mogelijkheden te geven. Er worden aan hen hoge eisen gesteld, zoals 164 uur vorming, wat erg veel is. Een van onze aandachtspunten is dat u in de hervorming de vrijwilligers volop de ruimte geeft die zij verdienen. De hervorming is dus ook voor de civiele veiligheid dringend nodig en ik hoop dat dit jaar snel vooruitgang zal worden geboekt.

01.03 Peter Logghe (VB): Mevrouw de minister, onze verwachtingen waren hooggespannen. Uw aankondiging in de pers dat er meer blauw ging komen en dat er meer zou worden gefocust op het garanderen van de veiligheid van de burgers, deed ons het beste verhopen. Uw perceptie van harde tante deed natuurlijk de rest. In die zin hebben wij dan ook uw beleidsnota gelezen.

In uw beleidsnota vinden wij echter niet veel van die garanties terug en dat is spijtig. Ik zal een paar kleine punten met u proberen te behandelen.

Het eerste punt is natuurlijk het dossier van de grenscriminaliteit. De kern van het probleem ligt nog steeds in Frankrijk en geraakt niet opgelost. Onze politiemensen kunnen daardoor niet autonoom en automatisch de grens over om vluchtende criminelen te achtervolgen, te onderscheppen, te arresteren en terug te brengen.

Er zal op het einde van de maand een Akkoord van Doornik worden getekend. De kern van het probleem wordt echter niet opgelost, terwijl er met de Nederlandse politiediensten geen problemen van die aard zijn.

U en uw voorganger hebben zich sterk gemaakt dat er fundamentele veranderingen op komst waren. Aankondigingspolitiek noemt men dat.

Een ander dossier dat in hetzelfde bedje ziek is en waarin geen verbetering komt, is dat van het geweld in de recreatiedomeinen. U verwijst naar de GAS waarmee men van alles kan regelen. De domeinen krijgen opnieuw de toolbox ter beschikking. Ze kunnen individueel een zwarte lijst van personen aanleggen die ze met de GAS de toegang tot hun domein kunnen ontzeggen.

Wij hebben daarvan nota genomen, maar u en uw voorganger hebben zich wel sterk gemaakt om een soort van nationale centraal georganiseerde lijst aan te leggen. Die komt er niet. Dat is spijtig, want dat zou voor de recreatiedomeinen in elk geval een stuk gemakkelijker werken zijn.

Een klein dossier is dat van police-on-web. Ik heb dit nog eens gevraagd aan onze korpschef. Het werkt niet. Het slaat niet aan.

Het is nochtans met de beste bedoelingen opgestart. De bedoeling was om de toegang tot de politiediensten zo laagdrempelig mogelijk te houden en te zorgen voor een snelle en gemakkelijke elektronische aangifte van bijvoorbeeld winkeldiefstallen.

De kostprijs was ook niet mis: 880 000 euro. Ik dring al jaren aan op een grondige evaluatie van dit elektronisch middel dat niet aanslaat, dat veel te ingewikkeld is en dat dus niet wordt gebruikt. Op die manier zal het nooit werken.

Als het niet werkt, waarom schaft u het dan niet af? Het kost alleen maar geld. U zou er beter mee stoppen of tenminste toelaten dat er in dit Parlement een evaluatie komt van police-on-web.

Een ander thema is de groepsverkrachtingen. Op mijn vraag om hierover een dringende campagne op te zetten die ook rekening zou houden met de culturele achtergrond van de daders – ik weet dat u dit niet graag hoort – hebt u vrij ontwijkend geantwoord.

Op 1 maart 2013 wordt er een groot colloquium georganiseerd met alle actoren en deskundigen. U blijft echter elke referentie naar de culturele achtergrond ontwijken. Nochtans speelt die een rol. Als men de zaak ernstig wil aanpakken, moet men ook oog hebben voor die achtergrond.

Tot mijn grote spijt is aankondigingspolitiek dus troef bij u.

Dit blijkt ook in het grote dossier van de aanwerving van veel bijkomende politiemensen. Op twee jaar tijd heeft men effectief al 900 mensen aangeworven en de komende jaren zullen er massaal veel inspanningen worden geleverd. Uit cijfers blijkt dat er jaarlijks 1 400 politieagenten zouden bijkomen. Ik vind dat kort door de bocht, want als men uw cijfers goed bekijkt en men de nieuwe aanwervingen legt naast de mensen die met pensioen gaan, stellen wij vast dat die nieuwe aanwervingen niet eens zullen volstaan om het aantal gepensioneerden te vervangen en dan zijn er nog mensen die de dienst verlaten zonder dat ze met pensioen gaan.

Ik vraag mij af hoe u kunt beweren dat er meer blauw op straat komt en tegelijkertijd moet vaststellen dat wat u vervangt niet eens voldoende zal worden opgevuld.

Mevrouw de minister, er was daarenboven, zoals u weet, in 2010 al een tekort van 3 788 eenheden bij de lokale politie en ongeveer 950 eenheden bij de federale politie. Voor deze achterstand zijn de vorige regeringen natuurlijk verantwoordelijk. Ik weet ook wel dat u de achterstand onmogelijk op een paar maanden tijd kunt wegwerken. De inhaalbeweging zal natuurlijk ook geld kosten.

Mevrouw de minister, meer blauw op straat zal met uw plannen niet onmiddellijk gebeuren.

De vraag kan ook worden gesteld op welke manier de bijkomende kosten zullen worden betaald. Mevrouw de minister, op dat vlak bent u in elk geval erg duidelijk geweest, waarvoor ik u dank.

De heer Weyts heeft daarjuist al aangehaald dat de stijging van de prijs van de identiteitskaarten 3 euro per identiteitskaart zal opbrengen. Het zal een kleine opbrengst zijn.

De heer Weyts heeft ook al aangehaald dat u nog een andere, kleine, bijkomende belasting wil heffen, met name de belasting op verzekeringen. Het ging over een stijging van de modale gezinspolissen en dus niet alleen over brandverzekeringen. U haalde ook de BA familiale verzekering en de autoverzekering aan. Het zou een kleine taxatie van niet meer dan 3 of 4 euro per polis worden. Alles bijeen gaat het om 70 tot 80 miljoen euro extra inkomsten.

Mevrouw de minister, wat er bij mij vooral niet in kan, is dat opnieuw de brave burgers, die al jarenlang hun premies voor hun brandverzekering en voor hun familiale verzekering betalen, supplementair zullen worden gepluimd, om uw wijzigingen te kunnen doorvoeren. Ik vraag mij soms af of u werkelijk van mening bent dat een citroen drie tot vier keer kan worden uitgeperst.

Mevrouw de minister, zoals de heer Doomst ook opmerkt, blijft het wachten op het kerntakendebat. Ik wil daarmee afronden. Ik hoop in elk geval dat u met het kerntakendebat meer resultaten zult kunnen voorleggen en dat het over meer zal gaan dan louter over aankondigingspolitiek. Een dergelijke politiek hebben wij tot nu toe immers al gehad.

Ik dank u en ben benieuwd naar uw antwoorden.

De **voorzitter**: De heer Dedecker heeft een vraag aan de staatssecretaris.

01.04 **Peter Dedecker** (N-VA): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de staatssecretaris, collega's, gezien het vergevorderde uur zal ik het zeer beknopt houden.

Ik heb namelijk maar een vraag voor u, mijnheer de staatssecretaris. U staat ervoor bekend om zeer sterk in te zetten op informatisering. Ik geloof daar persoonlijk ook zeer sterk in. U zegt zeer terecht dat wij ons ambtenarenbestand zullen kunnen afslanken dankzij verdere stappen in de informatisering. Dit klopt helemaal.

Toen ik u in de commissie vroeg naar het aantal ICT-ambtenaren bij de federale overheid verbaasde het mij wel dat u verklaarde daar totaal geen zicht op te hebben. Dit is een zwart gat, een ontbrekend stuk in uw puzzel.

Hoe kunt u een efficiënt informatiseringsbeleid voeren als u geen zicht hebt op wat er aanwezig is bij de federale overheid op het vlak van IT en ICT-personeel? Hoe kunt u op die manier een degelijk informatiseringsbeleid voeren?

01.05 Minister **Joëlle Milquet**: Wij hebben dit debat, met dezelfde standpunten en dezelfde toespraken, al in onze commissie gehad. Ik begrijp de moeilijkheden van de oppositie. In feite heeft de oppositie bijna geen echte bezwaren of kritiek op de beleidsnota.

(...): (...) *Rumoer*

01.06 Minister **Joëlle Milquet**: Het is moeilijk om iets te vinden. U spreekt over aankondigingen. Ik spreek over doeltreffendheid op het terrein en de werkelijkheid van onze voorstellen. In een jaar tijd hebben wij heel veel maatregelen genomen. De verhoging van het aantal politiemensen is een realiteit. Er werden in 2012 400 politiemensen meer aangeworven. Dat zal ook in 2013 het geval zijn.

Gisteren hebben wij met de verschillende betrokken partners ons beleid geëvalueerd, wat de openbaarvervoersmaatschappijen betreft. Wij hebben een echte daling van de criminaliteit in verschillende stations en metrostations opgemerkt. Het aantal aanhoudingen is gestegen. Dat is de waarheid.

Wat de strijd tegen radicalisme betreft, werden er twee wetsontwerpen goedgekeurd: de toegang tot camerabeelden en de uitbreiding van de bevoegdheden van onze veiligheidsagenten.

De prijs van de identiteitskaart is een obsessie voor de heer Weyts. Dat is een echt drama. Het veroorzaakt commotie. Een verhoging met drie euro, voor vijf jaar, dat is minder dan een euro per jaar, maar dat is dus een echt drama.

U spreekt over de privéfirma's, maar gisteren heb ik nog een heel belangrijke vergadering gehad met de sector van de privéfirma's. Zij zijn heel tevreden met die verhoging omdat wij met het bedrag van de verhoging een aantal inspecteurs kunnen aanwerven om een beter toezicht op de sector te voeren, alsook een betere strijd tegen de fraude in de sector.

Ze zijn vragende partij en ze zijn tevreden. Ik heb geen kritiek gekregen op de verhoging.

U spreekt over de mogelijke bijdragen op lokaal of federaal vlak voor de politie. Dat is een oud wetsontwerp, het stond al in mijn nota van 2012. Nu zijn er verschillende KB's klaar. Het is echter heel belangrijk. We hebben een tekort aan financiering voor onze politiediensten. Elke zone is vragende partij. Het zal een keuze zijn op lokaal vlak om dat al dan niet doen. Het is echter een heel belangrijke mogelijkheid, bijvoorbeeld voor beperkte taken. Het is een belangrijke bron van financiering voor de lokale zones. Zonder enige belasting weet ik niet hoe u uw politie kunt betalen. Ik meen dat er ook in Antwerpen belastingen en taksen zijn voor de verschillende openbare diensten.

In feite hebben we in 2012 veel maatregelen genomen. Voor 2013 hebben we grote uitdagingen. Binnen drie maanden kom ik bij de regering met het nieuwe landschap na de optimalisatie van de federale politie. Er zijn nieuwe voorstellen. Hetzelfde geldt voor de kerntaken. Ik heb nu het verslag gekregen en ik zal een concreet voorstel voor de verdeling van de verschillende taken over de verschillende actoren van de veiligheid opstellen.

Wat de grenscriminaliteit betreft, heb ik op 25 februari de ondertekening van een nieuw akkoord met de Franse minister Manuel Valls. Ik meen dat dit heel veel vooruitgang betekent wat de grenscriminaliteit betreft.

Voor de recreatiedomeinen hebben we natuurlijk onze toolbox maar ook het plaatsverbod in ons nieuwe wetsontwerp wat de gemeentelijke administratieve sancties betreft. Dat zijn belangrijke stappen vooruit.

Binnenkort zullen we deze verschillende debatten voeren in de commissie. We hebben nog erg veel te doen in 2013.

De **voorzitter**: Mijnheer de staatssecretaris, ik geef u het woord voor uw antwoorden op de twee gestelde vragen.

01.07 Staatssecretaris **Hendrik Bogaert**: Mijnheer de voorzitter, ik vind dat het heel goede vragen zijn.

Informatisering is nodig. Meestal wordt gesteld dat informatisering nodig is om een vermindering aan personeel te compenseren. Het grote belang dat ik ervan inzie, is op het eerste gezicht wellicht een beetje paradoxaal. Door minder personeelskredieten te hebben, is men verplicht tot automatisering, maar de dienstverlening van onze overheidsdiensten zal wel serieus kunnen stijgen. Minder personeel lijkt dus een groot probleem, maar ik denk dat het ook een grote opportuniteit kan zijn.

We hebben inderdaad ICT nodig. Zelf ben ik bevoegd voor Fedict, maar niet voor alle informatica-afdelingen van de hele federale overheid. Soms vraag ik aan Fedict wel eens om een masterplan op te stellen voor de hele federale overheid. Een van de eerste dingen die wij in dat verband moeten weten, is het aantal informatici, verdeeld over de verschillende departementen. Die gegevens zijn wij al aan het opzoeken. Het is voor een stuk echter een misvatting te denken dat ik verantwoordelijk ben voor alle informatica binnen de overheid, want dat is absoluut niet het geval.

Er vinden geregeld vergaderingen plaats van de PICTS, de directeurs van ICT. Dat is een heel goede groep die vooruit wil, maar waar er nog veel meer mogelijkheden zijn.

Idealiter zou er een groot masterplan moeten zijn van informatisering. Alle projecten die tot nu toe mislukt zijn, zijn ten dele mislukt omdat ze te groots werden aangepakt. Daarom denk ik dat er wel wat voor valt te zeggen om al die ICT-projecten op een kleinere schaal tot een goed einde te proberen te brengen. Dat lijkt contradictorisch met een groot masterplan, maar daar antwoord ik dan op dat er binnen een groot masterplan toch vrij kleine te managen projecten kunnen zijn op het vlak van ICT die in dat groot plan passen.

In antwoord op de concrete vraag kan ik dus antwoorden dat wij de gegevens al aan het opzoeken zijn sinds de bespreking in de commissievergadering. Wij hebben nog niet voldoende gegevens binnengekregen, maar zodra die beschikbaar zijn, zullen wij die aan u als eerste bezorgen.

01.08 **Ben Weyts** (N-VA): Mevrouw de minister, zoals wel meer sta ik versteld van uw antwoord. U heeft niet al te goed opgelet, denk ik. We zijn betrekkelijk kritisch voor, onder meer, uw heimelijke belastingverhogingen. U zegt dat de veiligheidssector tevreden is. Een verhoging van de retributie met 150 %, dat vinden ze toppie, geen enkel probleem. Ze komen dan misschien nog goed weg, vergeleken bij anderen.

Ik heb u bevraagd over de nieuwigheid van het doorschuiven van de factuur voor ordehandhaving door de politiezones naar de organisatoren. U zegt luchtig dat dit geen probleem is, dat er toch belasting moet worden betaald. U noemt dit een keuze. U laat de politiezones de mogelijkheid en zo kunt u hun bij geldtekort zeggen dat ze maar meer geld moeten vragen aan de organisatoren van culturele en sportieve manifestaties. Ik vraag u concreet: gaat het enkel over de ordehandhaving bij clubs van eerste klasse, of ook van tweede en derde klasse en lagere regionen, ja of nee?

01.09 Minister **Joëlle Milquet**: Mijnheer Weyts, dat is een mogelijkheid. Dat is de keuze van een gemeente in een beperkt kader. Daar speelt de gemeentelijke autonomie. Dat is dus een mogelijkheid en wordt een democratische keuze in een gemeente en een zone. Dat gaat over heel beperkte bedragen.

01.10 **Ben Weyts** (N-VA): Bij u zijn het altijd beperkte bedragen. 150 % verhoging van de retributie!

01.11 Minister **Joëlle Milquet**: Het gaat over belangrijke privégebeurtenissen, dus niet de kleine culturele activiteiten.

01.12 Ben Weyts (N-VA): We hebben vandaag al voetbalclubs in eerste klasse waarbij er al competitievervalsing is omdat de ene ploeg eigenaar is van een stadion en de andere speelt in een gemeentelijk stadion. U voegt daaraan toe qua concurrentievervalsing dat de ene club zal moeten betalen voor ordehandhaving en de andere niet. Dat komt er dus nog eens bij. Ik stel u een vraag inzake de vrije keuze voor de politiezones. Als het aan u ligt, kunnen de politiezones dus binnenkort de factuur voor ordehandhaving doorschuiven voor culturele en sportieve manifestaties. Heeft u al enigszins stilgestaan bij mogelijke effecten op sport en cultuur?

U doet daar zo luchtig over, u gaat daar zomaar aan voorbij. "Belastingen betalen moet toch iedereen", zegt u.

01.13 Minister Joëlle Milquet: Ik heb voor dit wetsontwerp een gunstig advies gekregen van de vertegenwoordigers van alle zones in het land.

01.14 Ben Weyts (N-VA): Wilt u mij een plezier doen? Vraag eens advies aan de organisatoren van sportieve en culturele manifestaties, en dan spreken wij elkaar nog eens.

01.15 Peter Logghe (VB): Mevrouw de minister, u houdt van het *understatement*. Dat is duidelijk. U hebt geen bezwaren gekregen, zegt u, maar wij hebben hier wel gedurende een halfuur onze bezwaren opgesomd. Ik snap dus niet waar u het haalt dat er geen bezwaren zijn tegen uw beleid.

U zegt bijvoorbeeld dat de aanwerving van bijkomende politiemensen een feit is. Wel, zeg er dan bij dat er ook pensioneringen zijn. Dat is ook een feit. Ik bedoel maar dat er netto geen extra politiemensen op straat zijn.

U blijft inderdaad luchtig doen over de bijkomende belastingen. Ik wil het niet hebben over de elektronische identiteitskaart. Daar heeft onze collega het al over gehad. De echt zware bijkomende belastingen, mevrouw de minister, zijn die welke u waarschijnlijk zult heffen op de verzekeringen, zoals de brandverzekering. U hebt daar een bedrag op geplakt van 70 tot 80 miljoen euro. In Belgische frank betekent dat toch 2,3 miljard. Dat is toch geen peulschil?

Ik blijf het daar moeilijk mee hebben. Of u het graag hebt of niet, wij zullen u daarmee blijven lastigvallen.

01.16 Peter Dedecker (N-VA): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de staatssecretaris, ik ben toch een beetje verbaasd. Het verbaast mij ook dat u de andere opportuniteit niet ziet. U bent niet alleen staatssecretaris voor Informatisering maar ook voor Ambtenarenzaken, voor personeel en organisatie. U kwam naar de commissie met een presentatie die u overigens heel professioneel bracht. U had details over de genderverdeling en opleiding, maar niets over de IT-skills van uw ambtenarenkorps. U weet bijna alles. U weet bijna hun schoenmaat, maar niets over hun IT-vaardigheden.

U bent nu meer dan een jaar staatssecretaris en nu zegt u dat er misschien toch eens werk moet worden gemaakt van een oplijsting zodat men weet wat men in huis heeft. Het is behoorlijk laat om pas na een jaar aan de slag te gaan. Dat verbaast mij.

U zegt weinig zicht te hebben op wat er op het terrein gebeurt. Misschien moeten wij ons dan afvragen wat het nut is van een staatssecretaris, bevoegd voor de informatisering van de overheid, als die zo weinig kan ingrijpen op het terrein en zorgen voor die informatisering.

Le **président:** Vous aurez l'occasion de revenir là-dessus dans de prochaines réunions de commission. C'est mieux ainsi parce que nous avons un retard à rattraper.

Wij hebben nu drie vragen van de heer Dedecker, mevrouw Coudyser en de heer Weyts aan de vice-eersteminister Vande Lanotte over de sector Economie.

01.17 Peter Dedecker (N-VA): Mijnheer de voorzitter, collega's, wij hebben uitgebreid gedebatteerd in de commissie, maar er is een punt dat verontrustend blijft: de belastingen. De lasten op telecom, meer bepaald, blijven hoog. Er blijft elk jaar opnieuw een indirecte belasting van het BIPT naar de Staat gaan, en nu doet u daar, retroactief, nog een stuk bij. De operatoren moeten nog eens betalen voor de databank voor de sociale

tarieven die in het verleden werd samengesteld, terwijl dat eigenlijk een taak is van het BIPT en het BIPT jaarlijks een overschot boekt.

U zult weer tegenwerpen dat zij schaarse middelen gebruiken, namelijk de licenties. Dat klopt echter niet. De kostprijs van de licenties, bijvoorbeeld voor de private radionetten, ligt in ons land immers vier keer hoger dan in onze buurlanden. U wilt die kostprijs weliswaar verlagen met 20 %, maar het verschil blijft gigantisch groot. Dat blijft voor ons problematisch.

Ik mis voorts ook ambitie, mijnheer de minister. Wij hadden het over de *Connecting Europe facility*, waarmee de Europese Commissie 9,2 miljard euro vrijmaakt voor investeringen in breedband. U verklaarde niet echt geïnteresseerd te zijn in breedband en het geld liever te investeren in energie. U hebt duidelijk nog een andere geliefde bezigheid dan de telecom. De *Connecting Europe Facility* is inderdaad ook bedoeld voor investeringen in energienetwerken, maar er is een apart budget van 9,2 miljard euro bij de Europese Commissie. Het is dus niet dat u centen zult missen als u opnieuw wilt bezig zijn met uw oude hobby, de energiesector. Enige ambitie inzake telecom, uw bevoegdheid, zou toch niet misstaan. Ik verwacht daar meer van.

Er is ondertussen sinds de commissievergadering al een en ander veranderd. De benoeming van twee leden van de raad van het BIPT is immers vernietigd door de Raad van State. Voor de collega's die het verhaal niet geheel kennen, in 2009 had toenmalig minister Van Quickenborne een lumineus idee. Hij wilde namelijk de raad van het BIPT aanstellen via een onafhankelijke internationale jury.

Dat is op zich zeer goed gelukt. Dat was een stap vooruit. Voordien waren al die benoemingen puur partijpolitiek. Elke partij uit de regering had daar wel een van die vier mannetjes. De stap van voormalig minister Van Quickenborne was echt een zeer goede stap.

De jury baseerde zich ook op advies van Selor, dat eigenlijk zeer scherp was. Selor had ernstige bedenkingen bij twee Franstalige kandidaten uit de oude raad. Van een kandidaat werd zelfs gezegd dat hij essentiële competenties miste om het BIPT goed te kunnen leiden. Hij was met andere woorden incompetent.

Wat heeft de regering gedaan? De PS en de MR, de twee voogdijpartijen van die twee raadsleden, konden natuurlijk niet lachen met het feit dat zij er niet bij zouden zijn. Zij werden opgevangen. Er werd een speciaal mandaat gecreëerd, namelijk de bijzondere opdrachthouder. Die mensen mogen gewoon bij de raad van het BIPT zitten, zonder stemrecht maar wel met een dikke pree.

Wat is er gebeurd? Die twee mannen zijn naar de Raad van State gestapt. Op een eerste vraag tot schorsing werd niet ingegaan door de tweetalige kamer. Op een tweede vraag tot vernietiging van de aanstelling van de raad werd door de Franstalige kamer wel ingegaan. Zeer vreemd, maar de wegen van de Raad van State zijn soms ondoorgrondelijk.

De belangrijke vraag is wat er nu gebeurt? Wat zult u daarmee doen? Het BIPT is een van de kernspelers van uw beleid, op uw terrein. Momenteel zijn de twee Franstalige leden die benoemd waren ineens niet meer benoemd. Hun benoeming heeft zagezegd nooit plaatsgevonden. De twee oude politiek benoemden, waarvan een van de twee expliciet als incompetent werd aangeduid, zitten nu terug op hun plaats. Zij hebben nu terug de leiding van het BIPT.

Ik neem aan dit snel moet worden rechtgezet en dat u dus met een oplossing zult moeten komen. Wat zal die oplossing zijn? Gaat u opnieuw met een onafhankelijke jury werken? Dat zou ik ten eerste aanbevelen. Of keert u terug naar de aloude stijl van de politieke benoemingen.

U weet, het sleept nog een tijdje aan bij deze regering. Er zijn nog heel wat posten in te vullen. Gaat u die twee posten bij het BIPT ook op de hoop van de politieke benoemingen gooien? Gaat u die ook samen met die andere posten in een grote zak steken en, afhankelijk van de kleur van de partij die aan zet is, er eentje uithalen? Is het dat wat u zult doen?

Wat gaat u vooral doen inzake de rechtszekerheid? Wat voor zin heeft het om competente en ervaren personen uit de privésector, dus buiten de overheid, aan te trekken, een nieuwe raad aan te stellen door een internationale en onafhankelijke jury, als er geen rechtszekerheid is en beiden met één pennentrek van de Raad van State gewoon buiten liggen en hun benoeming zagezegd nooit heeft plaatsgevonden?

Dat is bijzonder demotiverend. Welk signaal geeft u aan *high potentials* van buiten de overheid om te solliciteren voor een vacature bij de overheid als ze in die mate een gebrek aan rechtszekerheid hebben? Dat is bijzonder nefast.

Wat gaat u daaraan doen? Ik heb alvast één suggestie voor u: schaf nu eindelijk de post van bijzondere opdrachthouder af. U ziet dat het tot niets dient. U ziet dat het spel toch mank loopt daarmee. Maak werk van een degelijke benoeming van competente mensen aangeduid door een onafhankelijke jury. En vooral, stop met die oude cultuur. Schaf die twee oude vaste benoemingen af.

01.18 Cathy Coudyser (N-VA): Mijnheer de voorzitter, collega's, waarde ministers, voor 2013 heeft de regering op economisch vlak één grote uitdaging, een ambitieus plan, met name de herwerking van het Economisch Wetboek bestaande uit 17 boekdelen.

Boekdelen 4 en 5 behandelen de hervorming van de Mededingingsautoriteit. Uiteraard heeft ook dat begrotingsrepercussies.

Het rapport van het Rekenhof meldt dat de oprichting van deze nieuwe instelling in het voorontwerp wordt geraamd op 9 miljoen euro. De dotatie wordt op 4,58 miljoen euro gebracht en vervolgens bevroren tot 2016. Het budget van de huidige mededingingsautoriteit bedraagt 2,5 miljoen euro. Hiermee komen wij momenteel op 7 miljoen euro. Dat is dus nog een tekort van 2 miljoen euro wil u de Mededingingsautoriteit hervormen zoals voorgeschreven. In de commissie maakte u zich sterk dat u bij de begrotingscontrole in maart die 2 miljoen euro extra zou vinden. Wij zijn ondertussen al drie weken later; maart staat voor de deur. Mijnheer de minister, hebt u ondertussen een oplossing gevonden? Indien niet, hoe zult u dit dan doen in deze economisch moeilijke tijden en met weinig budgettaire ruimte?

De combinatie van te optimistische groeicijfers bij de begrotingsopmaak en nieuwe uitgaven die al in de wachtrij staan, wekken een beetje de indruk dat de nakende begrotingscontrole wel eens een onaangename denkoefening zou kunnen worden, vooral voor de modale burger.

Bovendien maakten wij u er reeds in de commissie voor het Bedrijfsleven uitdrukkelijk op attent dat de huidige autoriteit tot op heden nog niet is opgericht. Het ingeschreven artikel in de begroting heeft met andere woorden geen enkele wettelijke basis. Dat kan tellen wat zorgvuldigheid en *corporate governance* betreft. Immers, het specificiteitsbeginsel vereist dat elk begrotingsartikel een duidelijke rechtsgrond heeft, wat in casu niet het geval is. Ook het Rekenhof maakt melding van deze bekommernis in zijn rapport.

U antwoordde tijdens de commissiebesprekingen dat dit geen enkel probleem vormde. Nochtans diende minister van Begroting Chastel op 22 januari inderhaast een amendement in op de begroting om ervoor te zorgen dat de middelen die zijn ingeschreven voor de dotatie voor de mededingingen in 2013 nu, nog vóór de autoriteit is opgericht, kunnen worden aangewend voor de betaling van het personeel en de werkingsuitgaven gedaan door de FOD. Dit knip- en plakwerk bevestigt dus opnieuw waarvoor wij u reeds in de commissie waarschuwden.

Voorts werden door onze fractie nog enkele andere begrotingsopmerkingen gemaakt, waarop wij nu, gezien het late tijdstip, echter niet dieper zullen ingaan.

Niettemin gaf u zelf aan dat onze vraag over de personeelsleden van het Planbureau terecht was en dat u zich ter zake nader zou informeren. Hebt u zich ondertussen nader kunnen informeren?

Het Planbureau bestaat immers uit 87 personeelsleden. Voor een kennis- en expertiseorgaan als het Planbureau is het noodzakelijk dat het zich op een kwalitatief hoogstaand korps van onderzoekers kan beroepen. In de praktijk blijkt evenwel een onevenredig aantal administratieve krachten aan de slag te zijn. Maar liefst dertien administratieve krachten beschikken immers over een diploma A of B. Bijgevolg vragen wij ons af of er in casu niet te veel hooggekwalificeerde medewerkers op een administratief niveau werken. Zitten er met andere woorden niet meer mensen dan noodzakelijk met veel competenties en een hogere verloning op een administratief niveau? Alloceren wij hen dan in de toekomst niet beter op een andere manier binnen de organisatie van het Planbureau?

Ik kijk uit naar uw antwoorden.

01.19 Tanguy Veys (VB): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ook ik zal het kort houden, zodanig dat u langer onderweg zult zijn geweest dan hier aanwezig in het Parlement.

Vooreerst wil ik aansluiten bij de discussie over de toekomstige rol van het BIPT.

Mijnheer de minister, in de toekomst denk ik dat u toch iets zorgvuldiger zult moeten omgaan met de structuren van het BIPT. Collega Dedeker heeft zeer terecht verwezen naar de vernietiging van twee recente benoemingsbesluiten. Ook doel ik op meer zorgvuldigheid inzake de financiering.

In al uw plannen, visies en ontwikkelingen en ook in al het wetgevend werk dat in het voorbije jaar reeds werd geleverd, is het takenpakket van het BIPT immers alleen maar toegenomen, evenals het belang ervan. Het gaat bovendien niet om kleine bedragen. Zeker inzake de telecomsector zijn de verwachtingen groot. Er leeft een zeker ongenoegen bij de telecomsector, ondanks het feit dat die sector redelijk wat geld genereert dankzij allerlei nieuwe initiatieven die genomen werden.

Wij stellen echter vast dat de vraag naar bijkomend personeel nog altijd open staat. Daarover hebben wij ook al in de commissie gediscussieerd ter gelegenheid van uw beleidsbrief. In eerste instantie is die vraag opgevangen door toe te staan om binnen het bestaand personeelskader gewoon administratief personeel te vervangen door universitair personeel. Daarvoor werd zowat 2 miljoen euro extra voorzien.

Daarmee is één kaap gerond, maar er blijven ook problemen bestaan. Ondanks die bijkomende universitaire personeelsleden, heerst er nog altijd een onderbemanning. Bij de voorstelling van het jaarverslag van het BIPT, zeer recent, hebben wij nog kunnen vernemen dat er een personeelstekort is.

Ik weet ook dat die operatie aan de schatkist weinig mag kosten, aangezien de werking van het BIPT volledig gefinancierd wordt door de telecomsector. Het BIPT heeft echter heel wat taken uit te voeren en recent zijn er nog bijkomend taken toebedeeld. In uw beleidsbrief hebben we kunnen lezen dat u ook komend jaar nog in veel extra taken voorziet. Een van de ergernissen is dat een en ander wat vertraging oploopt. Daarom wil ik aandringen op uw toelating tot de aanwerving van bijkomend personeel, ook deze keer gefinancierd door de private sector via de telecomoperatoren. Die aanwerving lijkt mij logisch. Ik heb niet echt gehoord dat u dat alsnog mogelijk wilt maken.

Een ander aspect in verband met het BIPT gaat over enkele projecten die toch wat lang op zich laten wachten. Zo moet u zich vooral concentreren op de omzetting van Europese regelgeving en richtlijnen. Er bestaat discussie waarom u dat nu pas doet, want sommige daten toch al van jaren geleden. Mogelijk kunnen de prioriteiten bij het BIPT niet anders gelegd worden, wegens de personeelsproblematiek? Ik wil erop aandringen dat men korter op de bal zou spelen.

Een ander punt is uw bevoegdheid als minister van de Noordzee. Op een nieuwjaarsreceptie in de haven van Zeebrugge hebt u uw marien ruimtelijk plan voor de kust uit de doeken gedaan. De eerste signalen die ik ontvang van de privésector, die eraan zou participeren, zijn blijkbaar positief. Wel stelt men zich vragen bij de afstemming op het Vlaamse beleid en bij de financiële haalbaarheid ervan. Daar had ik graag verduidelijking over gehad. Klopt het kostenplaatje wel? Los van het enthousiasme van de privésector moet het natuurlijk financieel rendabel blijven. Daarom kom ik er graag op terug.

Tot slot, bij de bespreking van uw beleidsbrief in de commissie, heb ik verwezen naar de werkzaamheden van de Commissie voor Maritiem Recht. De sector, en zeker de bevrachters, wil meer inspraak in de werkzaamheden. In de commissie hebt u gezegd wel te begrijpen dat er protest is, want in de nieuwe codex zal mogelijks het aspect aansprakelijkheid wegvallen. Nu worden vele reders geconfronteerd met een feitelijke verantwoordelijkheid, die nu zoals in vele voorbeelden in het buitenland, mogelijk ten laste zou komen van de bevrachters.

Mijnheer de minister, de signalen die ik ontvang wijzen erop dat het zogenaamde overleg geen overleg is. Het is non-communicatie. Vele vergaderingen worden afgelast en er is bijna geen inspraak. Vandaar het grote ongenoegen, en dus niet zozeer wegens de grote financiële belangen of de voordelen die de bevrachters zouden kwijtspelen. Ondanks de zogenaamd nadelige situatie waarnaar u verwijst, namelijk dat buitenlandse havens commercieel interessanter zouden zijn voor de reders omdat zij daar die verantwoordelijkheid niet dragen, zijn onze Vlaamse havens zeker nog concurrentieel. De sector van de bevrachters die het nu al niet gemakkelijk heeft, heeft er geen belang bij dit ene onderscheid weg te werken.

Ik dring er dan ook op aan dat de huidige regeling behouden zou blijven.

01.20 Minister **Johan Vande Lanotte**: Mijnheer de voorzitter, ik zal kort proberen te zijn. Inzake de lasten van telecom en vooral de bijdrage voor het BIPT en het feit dat de federale begroting wint bij het BIPT, heb ik na de commissievergadering meer informatie gevraagd. Wij zijn nu aan het rekenen.

Ik heb de commissie beloofd om een overzicht te geven van wat het BIPT als bijdrage uit de sector krijgt en wat eigenlijk aan de begroting toekomt. Op basis van die studie zullen wij uitleggen wat de visie is. Ik heb geen probleem met het principe dat het BIPT enkel het geld krijgt dat het moet krijgen en dat het dat volledig mag houden. Als wij tot die situatie kunnen komen, dan ben ik daar niet tegen. Ik wil dat ook proberen. Ik heb niet beloofd dat het in een keer kan gebeuren, maar ik wil dat, op basis van de cijfers, als het een beetje doenbaar is, wel nastreven, omdat dat een duidelijke en betere situatie is.

Er is wel een historisch probleem, met name de hele discussie over het kijk- en luistergeld. Dat zit daar nu eenmaal bij. Ik zal dat probleem zeker niet vlug kunnen oplossen, maar ik ben in elk geval bereid ernaar te kijken.

Wat het personeel betreft, ik kan alleen maar vaststellen dat die, zoals u het noemde, goede procedure niet tot een stabiel resultaat heeft geleid. U zegt dat men de Nederlandstalige eerst niet vernietigd heeft en de Franstalige wel. Dat is helemaal niet juist. Er zijn Nederlandstalige tussenkomende partijen geweest, maar die zijn buiten de zaak gesteld. Er was dus geen andere mogelijkheid dan de zaak ten gronde door de Franstalige kamer te laten behandelen, want de Nederlandstalige kamer heeft die niet ten gronde behandeld.

In het begin waren er Nederlandstalige partijen in het geding, maar die zijn benoemd en die benoeming werd niet aangevochten. De twee Nederlandstaligen waren daar en men heeft gezegd dat zij geen belang hadden als tussenkomende partij. Zo werd het een louter Franstalige zaak. Ik kan alleen maar vaststellen dat die benoemingen vernietigd zijn. Men zegt dat de jury de verdiensten van de kandidaten onvoldoende heeft bekeken. Men heeft met name hun werkzaamheden van de jaren daarvoor niet willen evalueren. Men zegt dus dat dat een fout is. Ik vind dat jammer. Ik vond dat ik goed kon werken met de mensen die er waren. De voorzitter van het BIPT is aangewezen als ondervoorzitter van de BEREC. Wij hebben hem daar ook in gesteund.

Maar goed, ik kan niet zeggen wat de Raad van State moet doen. De Raad van State beslist en dus is het zo. Ik probeer er nu voor te zorgen dat wij zo snel mogelijk opnieuw een stabielere situatie hebben. Ik moet ook eerlijk zeggen dat ik verschillende analyses heb van de manieren waarop men deze situatie kan rechtzetten. Pas na het weekend zal ik mij daar definitief een mening over vormen. Er zijn verschillende visies over de manier waarop men daarmee kan omgaan. Ik wil dat nog twee keer omkeren omdat dit niet zo evident is. De normale procedure is teruggaan naar waar het fout is gegaan, daar opnieuw beginnen en vervolgens verder gaan. Dat is een optie. Ik heb er echter mijn twijfels over of die hier volledig toepasselijk is. Ik wil het echt goed bekijken. Anders kan men gewoon een nieuwe procedure starten. Het is dus een van deze twee opties. Ik wil proberen de juiste juridische weg te volgen en dat is iets gecompliceerder dan men op het eerste gezicht zou kunnen denken.

Inzake wat men hier gezegd heeft over het personeel ben ik een andere mening toegedaan. Men zegt dat er meer personeel moet zijn. Meestal ben ik daar geen groot voorstander van, ook niet in deze. Ik benadruk echter wel dat ik met het BIPT heel goed kan samenwerken. Er is nu een prijzenstudie gemaakt die wat de concurrentie betreft de zaken reeds door elkaar haalt.

Wat *Connecting for Europe* betreft wil ik toch even duidelijk maken wat mijn overweging ter zake is. Dat heeft niets met ambitie te maken, het heeft met efficiëntie en noodzaak te maken. U zegt dat er 9 miljard euro is enkel voor telecommunicatie. Ook daar is niet vastgelegd of dit voor infrastructuur of diensten bestemd is. De telecommunicatiesector is echter voldoende rendabel opdat de privésector voldoende zou kunnen investeren om te vernieuwen en vooruit te gaan. De noodzaak voor de overheid om daar mee te investeren is niet echt prioritair. Wanneer privébedrijven aanspraak willen maken op een deel van dat Europees geld zullen wij hen uiteraard steunen, dat lijkt geen twijfel. Moeten wij echter in die sector – een van de weinige sectoren waarin de liberaliseren toch enigszins heeft gewerkt, in sommige gevallen zelfs goed – vanuit de overheid sturend zijn voor deze subsidies? Ik heb daar mijn twijfels over. Ons probleem is niet zozeer dat wij geen investeringen in infrastructuur hebben, ons probleem is niet dat wij vernieuwingen willen aanpassen, wij hebben een aantal andere problemen die soms ook cultureel zijn. Of dat nu echt is wat wij moeten doen

als wij ambitieus zijn? Ik meen dat er andere zaken zijn. Wij zijn bezig met de digitale agenda waarin wij een aantal doelstellingen willen halen. Bij het overlopen van die ontwerpteksten heb ik niet direct gezien dat wij nu echt Europese subsidies nodig hebben. Dat is niet mijn overtuiging voor dat ambitieniveau.

In andere sectoren behoren de netwerken niet tot het commerciële gedeelte en verhinderen ze een vrije markt, met name op de elektriciteitsmarkt, waar wij een vrije markt willen hebben maar geen verkeer van goederen over de grenzen heen. Ik vind het logisch dat dit dan iets meer prioritair is dan de telecom. Nogmaals, als bedrijven aanspraak willen op die Europese middelen, dan zal ik daar zeker bij helpen.

Mevrouw Coudyser, ik versta uw kritiek helemaal niet. U hebt letterlijk gezegd dat het artikel in de begroting geen rechtsgrond heeft. De begroting is de rechtsgrond. Daarom stemmen wij hier daarover. Men heeft geen wet nodig om een begrotingsartikel uit te voeren. De rechtsgrond van de begroting is wat men in het Parlement goedkeurt. Als u dus goedkeurt dat er 4 of 5 miljoen euro naar iets gaat, dan is dat zo.

Om die dienst te organiseren heeft men wel een wet nodig die dat dan kan uitvoeren, dat gaat samen. U hebt letterlijk gezegd dat die begroting dan niet rechtsgeldig is. Dat is echt niet juist. Eens de begroting is goedgekeurd, is die begroting rechtsgeldig.

Het is natuurlijk evident zo, wij hebben nog maar gisteren het wetsontwerp daarover in de commissie goedgekeurd, dat men het geld voor de nieuwe pas kan uitgeven als die nieuwe volledig gepasseerd is. Dat is evident. En dus voorzien wij in onze begroting geld voor die nieuwe autoriteit, zodat de wet, eens goedgekeurd, onmiddellijk kan worden uitgevoerd. Dat is de logica zelf.

Wat moeten wij anders doen? Moeten wij het niet in de begroting inschrijven? Dan keuren wij dat morgen goed, maar dan moeten wij de begroting opnieuw behandelen om iets nieuws goed te keuren. Neen, dat doen wij absoluut niet, dat is gewoonweg onzin. Dan zou u gisteren in de commissie gezegd hebben dat wij wel bezig waren met een wet, maar dat het geld niet voorzien is in de begroting. Dat zou u onmiddellijk gezegd hebben, en terecht.

Wat hebben wij dus gedaan? Wij hebben daarin voorzien. Het amendement betekent dat zolang de nieuwe er niet is, men het geld, want het gaat over dezelfde mensen, het gaat over auditeurs, kan gebruiken voor de andere diensten. Dat is de manier waarop men werkt als men een begroting voor een heel jaar indient en tijdens dat jaar ook een wet wijzigt. Wat uw kritiek daarop is, ontgaat mij volledig.

Wat het bedrag van 9 miljoen euro betreft, de 9 miljoen euro is op kruissnelheid voor een heel jaar. De nieuwe werking kost 9 miljoen euro en dat is iets meer dan 2 dan vroeger. Het zal u echt ook heel duidelijk zijn dat wij dit jaar niet volledig nodig zullen hebben.

Wij zullen ten vroegste in april of mei kunnen opstarten. Wij zijn bezig met de wet die ook nog naar de Senaat moet. Wij moeten ook de uitvoeringsbesluiten nog treffen en de rekrutering. De kostprijs zal vanaf mei of juni doorspelen. Wij hebben op dit moment de volledige 9 miljoen euro niet nodig. Rekening houdend met de werkzaamheden die gisteren een heel eind zijn opgeschoten, zullen wij bij de begrotingscontrole moeten bekijken wat we effectief nodig zullen hebben. De afspraak in de regering is gemaakt dat wat nodig is ook zal worden vastgelegd. Vanaf volgend jaar moet het volledige bedrag van 9 miljoen euro aanwezig zijn.

Ik meen dan ook dat er geen sprake is van een probleem. Dit is een correcte manier van werken. Men keurt een wet goed. Men zorgt ervoor dat de begroting hiermee rekening houdt. Van zodra de wet in voege treedt, kan men de begroting toepassen. Via een koninklijk besluit kan men bovendien zorgen voor een herverdeling van de middelen. Dit lijkt mij logisch.

Wat de rentabiliteit betreft, werden er berekeningen gemaakt. Ik heb deze berekeningen niet gemaakt. Niet de overheid, maar wel privé-investeerders zullen de investering voor hun rekening nemen. De privé-investeerders zijn overtuigd dat zij op die plaats een rendabel project kunnen opstarten. Het is in de eerste plaats aan hen om dit te bekijken.

Het overleg is gestart in de raadgevende commissie. Het Vlaamse Gewest is hierbij betrokken. Ik zie morgen mevrouw Crevits voor de eerste keer over dit onderwerp. Wij zullen met het Vlaamse Gewest ook andere dossiers bespreken. Het dossier van de visserij is een ander en veel moeilijker probleem om op te lossen. Wij zullen dit overleg opstarten, ook al heeft het voordien op informele wijze al plaatsgevonden met

verschillende diensten.

Er was dan nog een laatste vraag over de Commissie voor het Maritiem Recht. U hebt het over de werven. Ik ben daar niet bij aanwezig, maar krijg wel verslagen van mijn medewerkers. Zij hebben mij uitgelegd dat de vergaderingen vrij geanimeerd verlopen omdat de tegenstellingen groot zijn. Wij wisten dit, maar daarvoor dient dan ook zo'n werf.

Voor zover ik weet, zal ook de sector van de afhandelaars een ander voorstel doen waarin zij een alternatieve visie zullen ontwikkelen. Ik vind dit een goede manier van werken. Eens wij alle visies hebben gehoord, zullen wij echter moeten bekijken wat wij daarmee zullen doen. Ik heb op dit moment nog geen positie ingenomen. Ik heb de opstellers van het wetboek gevraagd naar hun mening, maar ik zal luisteren naar alle argumenten en bekijken wat finaal het meest verstandige is.

01.21 Peter Dedecker (N-VA): Mijnheer de minister, ik merk een opening inzake de financiering van het BIPT. Ik merk een verschuiving van uw standpunt, dus het debat werkt en helpt wel degelijk. Ik apprecieer dat u die opening maakt. Uiteraard kunnen wij voorliggende begroting waarin nog altijd zoveel miljoenen van het BIPT worden afgeroomd, niet goedkeuren, maar ik apprecieer uw opening naar de toekomst. Ik kijk ernaar uit en zal u eraan houden het debat snel voort te zetten op basis van cijfermateriaal.

Wat de benoeming van de raad van het BIPT betreft, zegt u na het weekend te zullen onderzoeken hoe opnieuw een stabiele situatie tot stand te brengen. Ik mis hier een principiële keuze. De manier waarop kan moeilijk zijn, inderdaad. Maar ik had minstens gehoopt dat u voor competentie zou kiezen en niet zou berusten in de huidige, weliswaar stabiele situatie maar waarvan Selor zegt dat minstens één van de zittende leden incompetent is. Ik had gehoopt dat u niet enkel voor een stabiele situatie zou kiezen, maar ook voor competentie.

01.22 Minister Johan Vande Lanotte: De Raad van State heeft gezegd dat het oordeel van Selor inzake de incompetentie niet correct was, dat moet u erbij zeggen. De jury heeft dat beslist. De beslissing van niet-toelating tot het *assessment* wegens niet bekwaam, werd vernietigd.

01.23 Peter Dedecker (N-VA): En waarom is dat? Omdat uw voorganger, minister Van Quickenborne, hun persoonlijk een goede evaluatie heeft gegeven. Waarom hij dat heeft gedaan, weet u ook wel.

01.24 Minister Johan Vande Lanotte: Nee, de benoeming is vernietigd, omdat de commissie bij de beoordeling niet mee in rekening heeft gebracht wat de kandidaten in het BIPT hebben gedaan. Dat is geen beoordeling van de heer Van Quickenborne. Hij heeft gezegd dat men bij het vergelijken van de kandidaten rekening moest hebben gehouden, positief of negatief, met wat ze in het BIPT hebben gedaan. Hij heeft niet gezegd dat de beoordeling van de heer Van Quickenborne moest worden gevolgd, al dan niet, maar wel dat de jaren tijdens dewelke ze hebben gewerkt, moest beoordeeld worden. De jury heeft dat niet mee in rekening gebracht en precies dat heeft de Raad van State als fout beoordeeld. Ik draag ter zake geen verantwoordelijkheid. Na zo'n arrest is het moeilijk om een en ander op de beste juridische manier te herstellen.

01.25 Peter Dedecker (N-VA): Men kan inderdaad rekening houden met wat zij daar gedaan hebben, maar als Selor een test afneemt en daaruit blijkt dat de kandidaten niet in staat zijn om leiding te geven en niet overweg kunnen met personeel, dan denk ik dat wij al genoeg weten. Ik vind het dan ook jammer dat u niet de principiële keuze maakt van de onafhankelijke benoeming op basis van competentie en kwaliteit. Wij waren zeer tevreden over de samenstelling van de raad van voor de vernietiging. Hij werkte vrij goed. Ik vind het dan ook jammer dat u vandaag niet duidelijk aangeeft dat u niet wilt terugkeren naar de vorige situatie met de politieke benoemingen. Het is jammer dat u dat niet radicaal afzweert.

Over *Connecting Europe Facility* heb ik heel veel woorden gehoord, maar weinig zinnigs. De telecomsector is volgens u vandaag voldoende rendabel en kan dankzij de liberalisering zelf zijn investeringen dragen om aan de ambities van de Europese Commissie te voldoen, namelijk breedband voor iedereen, dertig megabit voor iedereen, honderd megabit voor de helft van de bevolking. Als u stelt dat hij dat zelf kan, waarom hebt u dan de voorbije jaren in de wet ingeschreven dat er een geografische universele dienst verplicht is? Waarom moet Belgacom die universele dienst leveren en waarom moet de concurrentie dat sponsoren? De telecomsector kan het zelf, maar toch denkt u blijkbaar van niet, want het moet bij wet worden verplicht. Het is alles behalve consistent. België behoorde tot de top inzake telecom en wij kunnen niet blijven stilstaan,

want stilstaan is achteruitgaan. Ik mis de ambitie om voor investeringen te gaan, hoewel die jobs opleveren. Ik dacht dat dat een ambitie was van de regering.

01.26 Cathy Coudyser (N-VA): Mijnheer de minister, u hebt ongelijk, want u kunt geen fondsen toewijzen als er nog geen instelling is. U kunt ook geen bedragen zomaar verschuiven van de ene naar de andere post. Ik begrijp dat de regering dat wel doet, want zij verandert de spelregels altijd tijdens de match.

01.27 Minister Johan Vande Lanotte: Er zijn grenzen. Herverdeling van basisallocaties is iets wat al honderd jaar mogelijk is en hier ook gebeurt. Dat de spelregels veranderen, daar is niets van aan. Er is de laatste honderd jaar geen enkele begroting goedgekeurd zonder die mogelijkheid. Het is niet waar dat de spelregels veranderen. Bij verschillende mogelijkheden kan er gewerkt worden via een koninklijk besluit. Dat staat in de wet.

Waarom is dat? Omdat een aantal zaken niet onmiddellijk voorspelbaar is. Wat is bijvoorbeeld de datum dat een wet zal worden goedgekeurd. Kunt u dat voorspellen? Nee. Om dat op te vangen is er de herverdeling van basisallocaties. Dat is niet nieuw. Dat is al jaren zo. Uw minister in het Vlaams Gewest doet dat en wij doen dat hier ook. U moet niet zeggen dat wij de spelregels veranderen.

01.28 Tanguy Veys (VB): Mijnheer de minister, ik zal met een visadem, zoals men dat zegt, afwachten hoe de werkzaamheden van de Commissie Maritiem Recht zich verder ontwikkelen.

Ik hoop voorts dat u de personeelsproblematiek bij het BIPT verder ter harte zult nemen. Ik zal u daar op regelmatige basis met plezier aan herinneren.

Op 19 september 2012 hadden wij met de commissie voor de Infrastructuur een hoorzitting met het BIPT over het jaarverslag van 2011. Daarin had de voorzitter van de raad van het BIPT over de personeelsproblematiek het volgende geschreven: "Een van de hoofdtroeven van het BIPT ligt in de knowhow van zijn personeelsleden. Een zwak punt is wel een relatief gebrek aan *resources* van universitair niveau. De internationale vergelijking met onze collega's-regulatoren zijn onherroepelijk. Voor dat criterium zit België in de staart van het peloton. Wij hebben er bij de bevoegde overheid sterk op aangedrongen om het aantal personeelsleden met een universitair diploma van jurist, econoom of ingenieur te willen verhogen. Zij zijn onmisbaar voor de creatie, de toepassing en de herziening van een regulering van een hoge kwaliteit die aangepast is aan de realiteit op het terrein en die voldoet aan de visie van het BIPT."

Mijnheer de minister, wanneer de voorzitter van de raad van het BIPT zegt dat België in de staart van het peloton zit, is dat in feite nog een verbloeming, want België staat in Europa op de laatste plaats. Wij moeten landen als Griekenland, Turkije, Polen en Roemenië laten voorgaan. Laat dat een inspiratie zijn om die personeelsproblematiek ter harte te nemen.

Le **président**: La réplique n'est pas obligatoire.

01.29 Minister Johan Vande Lanotte: Mijnheer de voorzitter, het is veeleer geruststellend dat wij in het BIPT dus minder personeel hebben dan de Grieken in hun BIPT.

Secteur Entreprises publiques
Sector Overheidsbedrijven

01.30 Tanguy Veys (VB): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, u hebt de gelukkige taak om de bespreking van een beleidsnota af te ronden.

U hebt zelfs niet de kans gehad om deze beleidsnota in de commissie te komen verdedigen, want toen zij aan bod kwam, was uw voorganger nog bevoegd en was het voor ons nog raden wie zijn opvolger zou zijn. Misschien wist u toen al dat u het kerstekind zou zijn, maar dat heeft er niet voor gezorgd dat u met een propere lei kon beginnen.

De essentie van mijn betoog is dat er veel materies die onder uw bevoegdheid vallen in het regeerakkoord werden opgenomen. Het enthousiasme was groot toen in december 2011 het regeerakkoord er was, maar uiteindelijk heeft uw voorganger, die wel goedgebekt is, goed Nederlands spreekt en hopelijk een succesvol

burgemeester zal zijn in Charleroi, het voorbije jaar heel weinig resultaten geboekt.

U hebt in het kantoor van toenmalig minister Magnette wellicht nog een pak dossiers gevonden in zijn lade, waarin nog geen enkele beslissing was genomen of nog geen enkel resultaat werd geboekt.

Als wij kijken naar het regeerakkoord van december 2011 en naar de realisaties van uw voorganger, toenmalig minister Magnette, zijn die bijzonder mager. Wij mogen op zijn palmares een realisatie schrijven, met name het aanpakken van de managementvennootschappen in overheidsbedrijven. Dat is de enige concrete realisatie van gewezen minister Magnette, die in de geschiedenisboeken van dit Parlement zal worden opgetekend.

Voor de rest blijven wij op onze honger zitten aangaande tal van initiatieven, principes en engagementen die de regering bij zijn aantreden heeft aangekondigd.

Mijnheer de minister, u hebt zelf al te kennen gegeven dat het niet echt uw bedoeling is om er als minister na de huidige legislatuur nog een vervolg aan te breien. Ik hoop dat u tenminste wel de huidige rit uitzit. In het korte tijdsbestek dat u gegund is, van januari 2013 tot, in het beste geval, mei 2014, hebt u nog een lang traject af te leggen. Ik ben een beetje bevreesd. Wanneer u dezelfde werkwijze – dan bedoel ik niet communicatieve werkwijze, maar wel de werkwijze om realisaties te boeken – aan de dag legt als uw voorganger, minister Magnette, dan zou dat een zeer spijtige zaak zijn.

Als voorbeeld vernoem ik enkele initiatieven die genomen hadden moeten worden op basis van het regeerakkoord.

Het belangrijkste is de herstructurering van de NMBS. Daarover bestaat er een principeakkoord binnen de regering. Er hebben zeer veel vergaderingen plaatsgevonden, naast hoorzittingen en overleg met de vakbonden. U kunt gelukkig onder een goed gesternte beginnen, want de vakbonden hebben zich voorlopig kalm gehouden.

Op welke manier wij in de komende maanden geconfronteerd zullen worden met die nieuwe structuur, daar hebben wij nog het raden naar. Welke planning u naar voren schuift om die structuur om te zetten in wetteksten en concrete resultaten, daar hebben wij eveneens het raden naar. Oorspronkelijk was het de bedoeling om binnen de zes maanden, dus in juni 2012, een beslissing te nemen omtrent die nieuwe structuur, zodanig dat de nieuwe structuur in 2013 van start kon gaan. Uw voorganger, minister Magnette, heeft zijn huiswerk echter niet goed gemaakt. Er is wel heel veel vergaderd, maar behalve die ene principeovereenkomst, moeten wij nog wachten op de concrete uitwerking.

De vraag rijst trouwens, in het licht van het vierde spoorwegpakket, of u niet terug kunt komen op die principebeslissing en alsnog kunt overgaan tot een eenheidsstructuur.

Een van de argumenten die uw voorganger heeft aangehaald om die tweeledige structuur te verdedigen – of zo men wil driedelige als wij ook de schoonmoeder erbij nemen – is Europa. Het grote argument, ook ten aanzien van de vakbondsorganisaties, was dat Europa in de weg staat. Wij hebben nu vastgesteld dat die soort van holdingstructuur of eenheidsstructuur wel degelijk mogelijk is. Misschien moet er daar dus nieuw werk worden geleverd.

Een ander aspect dat ik ook een beetje mis in uw beleidsnota, of die van uw voorganger, is de aanpak van de torenhoge, en nog steeds toenemende, schuld van de NMBS-Groep, namelijk 4 miljard euro. Ik zie weinig concrete garanties dat u die zult afbouwen en er als minister in zult slagen om daarvan werk te maken en om die schuld in de komende jaren ingrijpend aan te pakken. Het zal veeleer een beetje “*surplacen*” worden. Ik lees in uw beleidsnota, laat staan in de begroting 2013, weinig over de echte aanpak van die 4 miljard euro.

Als een zwaard van Damocles hangt daar ook NMBS Logistics boven het hoofd. Het samengaan met een buitenlandse partner zal misschien enig soelaas brengen, maar ook dat is nog koffiedik kijken. De economische problemen waarmee NMBS Logistics geconfronteerd wordt, dateren niet van vandaag. Ze zijn structureel aanwezig. Al van bij de opstart – daar heeft men voor gekozen – was het, door de huidige structuur, bijna niet mogelijk om die problemen aan te pakken. Op het vlak van het goederenvervoer zijn er namelijk andere, private partners aanwezig. Zij worden ook geconfronteerd met een aantal economische moeilijkheden, maar zij slagen er wel in degelijke resultaten neer te zetten.

De problemen met NMBS Logistics blijven aanslepen. De gevolgen daarvan zijn dermate groot dat u zich niet meer kunt verstoppen achter de uitleg dat NMBS Logistics een private onderneming is, dat u daarover niets mag zeggen en dat u daarop niet kunt ingrijpen. Als NMBS Logistics op de fles gaat, zullen de financiële gevolgen voor de NMBS-Holding natuurlijk wel te voelen zijn. U kunt zich daarachter dus niet meer verstoppen.

U verstopt zich ook op het vlak van het vervoersplan. Ook dat is een mooie erfenis van minister Magnette. Het wordt uitgesteld. Het laatste vervoersplan werd eind jaren 80 opgesteld. Men zegt dat men het nog een jaartje zal uitstellen, omdat men met de nieuwe structuur wordt geconfronteerd zodat het niet echt het goede moment is om met dat nieuwe vervoersplan te komen.

Mijnheer de minister, ik wil u erop wijzen dat op het vlak van vervoersplannen de NMBS niet begint met een wit blad. Er zijn al vele voorbereidende werkzaamheden voor gedaan. Omdat de nieuwe structuur een probleem vormt om het vervoersplan nu reeds vast te leggen, wil u ze een jaar uitstellen. Ik vrees echter dat de nieuwe structuur over een jaar ook nog niet volmaakt zal zijn en dat wij nog steeds geconfronteerd zullen worden met tal van problemen als gevolg van de herstructurering. Welke garantie hebt u dat u over een jaar wel werk zult kunnen maken van de opmaak en de realisatie van het vervoersplan?

Als het dan toch een probleem vormt, waarom was het dan geen probleem voor de NMBS-Holding, gisteren in dit Parlement, een investeringsplan tot 2025 uit te tekenen, met een kostenplaatje van om en bij 26 miljard euro?

Mijnheer de minister, het is het ene of het andere. Ofwel slaagt men erin een investeringsplan van 26 miljard euro voor 12 jaar uit de doeken te doen, binnen de huidige structuur en ongeacht hoe die structuur er volgend jaar zal uitzien. Als dat zo is, kan men dat ook doen voor het vervoersplan. Ofwel kan het voor geen van beiden.

U moet uw verantwoordelijkheid opnemen ten aanzien van de reizigers die geconfronteerd worden met allerlei dienstregelingen die meer dan 15 jaar oud zijn. U mag zich dus niet verstoppen achter het excuus van een jaartje uitstel.

Een ander mooi dossier dat u van minister Magnette geërfd hebt – ik vermoed dat iemand als u wel beseft welk “mooi geschenk” u aanvaard hebt en hoe minister Magnette u ermee liggen heeft – is de aanpak van de diverse andere structuren en de mensen die er aan de top staan, de beheerscontracten en de lonen daar. Ook dat aspect zou men aanpakken via het regeerakkoord. Ook daar worden wij geconfronteerd met mensen als de heer Thijs en de heer Bellens, die nog altijd kunnen meedoen aan de pak-de-poenshow, op kosten van de overheid. Wij stellen vast dat ook wat dat betreft uw voorganger zijn job niet heeft gedaan.

Wij lezen nu wel mooie woorden, maar die stonden ook in de beleidsnota voor 2012, waarvoor u weliswaar niet de pen hebt vastgehouden maar die u evenzeer in uw nota voor 2013 zet en zou moeten realiseren. Ik stel mij grote vragen of u ze dit jaar wel zult kunnen realiseren.

Een laatste aspect is dat van de seinvoorbijrijdingen. Wij hebben al zware engagementen gehoord, zowel van toenmalig staatssecretaris Schouppe als van minister Vervotte en minister Magnette. Ik dring erop aan dat u die problematiek eindelijk ernstig zou nemen opdat het aantal seinvoorbijrijdingen drastisch zou dalen.

Die spoorveiligheid is een item sinds de jaren 80, toen de heer De Croo nog minister was bevoegd voor de spoorwegen, men heeft nu eindelijk eens recht op een veilig spoor.

Le **président**: Je vous signale que l'on vient de passer minuit. Il reste encore 11 intervenants plus 3 ministres qui doivent parler. Je vous invite donc à faire preuve de concision.

01.31 Ben Weyts (N-VA): Mijnheer de voorzitter, mag ik u erop wijzen dat collega Francken ondertussen al drie minuten zijn verjaardag aan het vieren is? (*Applaus*)

U kent zijn uitbundigheid: hij is dit al drie minuten in alle stilte aan het vieren.

01.32 Minister Jean-Pascal Labille: Ik ben blij de opvolger van de heer Magnette te zijn. Zoals u ziet, draag ik een regenboogdas.

De heer Magnette heeft veel werk geleverd. Er is een uitdrukking in het Frans die als volgt luidt: *Paris ne s'est pas fait en un jour*. De hervorming van de NMBS werd door de regering goedgekeurd. Zoals u weet, zouden er twee maatschappijen komen en één dochtermaatschappij. Ik wil nu zeer snel te werk gaan. Er moeten natuurlijk enkele stappen worden gezet. Ik werk met mijn kabinet, de vakbonden en de verschillende maatschappijen van de NMBS Groep. Ik wil zeer snel en doeltreffend te werk gaan.

Ik wil herinneren aan de bedoeling van deze hervorming, met name de reiziger centraal plaatsen. Men kan lang praten over twee of drie maatschappijen, maar er is een beslissing genomen en deze moet nu worden uitgevoerd. Dat is mijn standpunt. Het is ook zeer belangrijk dat de verschillende maatschappijen beter samenwerken.

Mijnheer de voorzitter, ik zal kort zijn. Ik heb in de commissie al geantwoord op heel veel vragen. Ik wil wel zeggen dat de remuneratie een moeilijk dossier is. Ik zal met mijn collega's in de regering over dit dossier praten. Ik wil bekijken of ter zake een globaal standpunt kan worden bereikt.

U hebt gezegd dat NMBS Logistics een private onderneming is en dat is waar. Ik wil echter de impact van NMBS Logistics op de NMBS-Groep aanpakken. Vergeet echter niet dat het een privéonderneming is. De schuld is inderdaad zeer groot en belooft 4 miljard euro. Ik wil u verzekeren dat, indien enigszins mogelijk, de schuld bij de hervorming zal worden aangepakt. Dat is absoluut noodzakelijk, ook voor de staatsfinanciën.

Nu moeten wij werken en deze hervorming uitvoeren, en dat is absoluut noodzakelijk. Ik ben blij hier te zijn.

01.33 Tanguy Veys (VB): Mijnheer de minister, ik ben blij dat u hier bent. Ik twijfel niet aan uw engagement en uw optimisme om snel en doeltreffend te werken. Vergeef mij echter mijn argwaan: ik heb dat ook gehoord van uw voorganger. Ook hij noemde dit moeilijke dossiers en belofte tot een beslissing te komen. Na een jaar Magnette is de afrekening nogal duur voor de regering en werd er weinig resultaat geboekt.

Ik hoop dat u zich qua dadendrang niet laat inspireren door minister Magnette. Uw tijd is zeer beperkt als u de herstructurering in wetten wilt gieten. Hoe dat ook zal uitgetekend worden, toch blijft er nog de aanpak van een aantal probleemdossiers zoals de overheidsmanagers, NMBS Logistics en de schuld van de NMBS. Liever gisteren dan vandaag dus. Niet enkel Parijs, maar ook Rome is niet op één dag gebouwd. Ik wens u alvast veel bouwsucces.

Secteurs Affaires étrangères, Coopération au développement et Défense
Sectoren Buitenlandse Zaken, Ontwikkelings-samenwerking en Defensie

De **voorzitter**: Mijnheer Luykx, u hebt het woord voor Buitenlandse Zaken. Normaal beschikt u over 10 minuten spreektijd.

01.34 Peter Luykx (N-VA): Mijnheer voorzitter, mijnheer de minister, ik ben blij dat u aanwezig bent zodat wij tenminste één persoon van uw fractie kunnen begroeten.

Voorts zijn wij blij u thans te zien, want het is al enkele weken geleden dat wij elkaar in de commissie konden spreken. Het was voor de leden van de commissie voor de Buitenlandse Betrekkingen soms gemakkelijker om bijvoorbeeld minister-president Peeters aan te spreken dan onze eigen minister die misschien op dat moment bij mevrouw Merkel zat. Wij zijn in elk geval blij u hier te zien.

Wij hadden het begin januari in de commissie al uitgebreid over uw beleidsnota. Het is niet de bedoeling die discussie vandaag opnieuw te voeren, ook gezien het gevorderde uur. Toch wil ik een aantal zaken aanstippen.

Collega's, de voorbije jaren hebben wij heel wat ministers van Buitenlandse Zaken gezien. Op zich was dat al een boeiend gegeven. Na voormalig minister Michel, voormalig minister De Gucht, voormalig minister Leterme – zeer kort – en minister Vanackere bent u nu al een goed jaar aan de beurt. Iedere vogel zingt zoals hij gebekt is. Wij kennen vredesduiven, gekleurde vogels en grijze mussen. Wij waren dus wel benieuwd om te zien hoe u, als voormalig minister van Financiën, kleur zou geven aan het buitenlands beleid.

Na het lezen van uw tweede beleidsnota moeten wij eerlijk gezegd vaststellen dat u geen grote visie neerschrijft. Ik vond de beleidsnota niet meteen inspirerend. Het was een hoofdzakelijk ambtelijke opsomming van een aantal technische en administratieve onderhandelingen.

U maakt als minister van Buitenlandse Zaken geen brokken. U zet echter ook geen grote krijtlijnen uit.

Wat onze fractie opvalt, is vooral dat duidelijke keuzes ontbreken. Bijvoorbeeld, over het beleid inzake Centraal-Afrika liet de huidige regering na om zich over het frauduleuze verloop van de verkiezingen in Congo uit te spreken. De internationale gemeenschap, de Carter Foundation en een hoop andere instellingen verguisden letterlijk het verloop en het resultaat van de verkiezingen. Wij bleven op dat gebied al te zeer op de vlakte.

Ten tweede, bij de problemen in Kivu in Oost-Congo werd onvoldoende aangeklaagd dat eigenlijk Congo zelf en zijn interne problemen alsook het beleid van Kabila mee ten grondslag van de problemen lagen.

Ik heb hier ook al vijf ministers na elkaar horen aankondigen dat zij een brede Congonota zouden schrijven, zijnde een toetssteen die in het beleid van België ten opzichte van zijn Congolese “tegenknie” kon worden gebruikt. Tot op vandaag en ook in uw nota lezen wij daarover geen letter. Het gaat hier alleszins om een gemiste kans. Hoe lang is het geleden dat een zekere Derycke van de socialistische fractie – ik denk begin jaren negentig – als laatste een Congonota heeft geschreven?

De internationale kritiek over de samenwerking tussen Rwanda en de milities van M23 was overduidelijk. Ook op dat vlak bleven wij te lang dralen om een duidelijke reactie te geven.

Over Syrië was u kritisch. De situatie in Syrië is inderdaad complexer. Niettemin blijven wij vandaag voor een politieke oplossing pleiten. De inspanningen van de speciale gezant moeten worden ondersteund. Echter, moeten wij ons vandaag – omdat de situatie ginds zodanig onttaardt en een zodanig grote, humane tragedie wordt dat zelfs Brahimi, de speciale gezant, aangeeft dat in Syrië te zien is hoe oppositie en het bestaande regime samen Syrië afbreken – niet afvragen of de internationale gemeenschap niet verder moet gaan? Is een politieke oplossing nog mogelijk? Ook in dat verband moet de regering duidelijker reageren.

Wat Iran betreft, intensifieert u de dialoog en voert u de druk op. Dat was aanvankelijk een juiste keuze, maar hoe lang kan dat nog? Hoe lang kunnen wij economische sancties opleggen, terwijl er geen resultaten worden geboekt en de bevolking alsmaar vaker het slachtoffer wordt van de gevoerde politiek. Moeten wij ter zake geen duidelijker diplomatiek standpunt innemen en maatregelen nemen?

Enerzijds merk ik in uw beleid een te grote voorzichtigheid: het beleid wordt gevoerd, maar zonder grote stappen te nemen. Anderzijds is er een reeks kleine incidenten, die ook geen halszaken zijn, maar waarvan wij vinden dat u als minister niet echt diplomatisch te werk gaat.

Wij hebben nog steeds grote vragen bij de affaire-Jan de Bruyne, de teruggeroepen ambassadeur. Wij vinden dat die op een andere manier had kunnen worden afgehandeld. Ook nu zit u opnieuw in een kleine storm. U hebt namelijk in uw beleidsnota – ik heb u daar toen op gewezen – voorgesteld om economische raadgevers aan te stellen. Wij vonden het al heel vreemd dat de federale overheid die bevoegdheid, die uitdrukkelijk gewestelijk is, opnieuw in haar beleidsnota inschrijft. U zei daarop dat die niets zouden kosten, maar nu, één maand later, is het kot te klein. Ik denk dat elk parlement in ons land zich al heeft uitgesproken over de beslissing. Zelfs Europa moet er zich mee.

Feit is dat heel het verhaal niet werd doorgesproken en dat het duidelijk op kritiek botst, en toch drukt u als federaal minister, vanuit uw federale ivoren toren, heel stoïcijns uw plannen gewoon door. Het koninklijk besluit is al verschenen op 23 januari 2013. Is er hieromtrent vooraf overleg gepleegd? De economische adviseurs bestaan immers eigenlijk al als economische attachés, ressorterend onder de Gewesten en zijn in die hoedanigheid al aanwezig, ook op de federale ambassades. U zegt dat u niets nieuws doet, maar dat is niet zo. Het gaat ons niet zozeer om de vergoeding die men zou krijgen, maar het gaat erom dat men de bevoegdheid, de organisatie van de economische diplomatie en de rol van de Gewesten daarin respecteert. Dat hebben wij helemaal niet gezien.

Ik kijk uit naar uw reactie op mijn vragen.

01.35 Thérèse Snoy et d'Oppuers (Ecolo-Groen): Monsieur le président, je ferai une brève intervention

sur le thème de la Coopération au développement. Je voudrais revenir sur certains points qui ont déjà été abordés en commission et qui, pour moi, restent sans réponse. Le point le plus important concerne le budget et l'incertitude budgétaire qui visent la coopération universitaire.

De façon générale, nous avons au sein du groupe Ecolo-Groen, critiqué la diminution du budget de la Coopération. Nous avons effectivement approuvé une dépense de 100 millions cette année en estimant qu'ils sont répartis sur des postes qui n'affectent pas l'essentiel de notre aide bilatérale.

Cependant, nous ne sommes pas rassurés, d'une part, par ce qui s'est passé à la fin de l'année 2012, où il y a eu une suspension de l'aide, ce qui a impliqué une diminution des dépenses de l'ordre de 400 millions.

D'autre part, nous sommes régulièrement interpellés par les universités sur l'incertitude qui pèse sur leurs programmes de coopération. Hier encore, les universités se sont mobilisées pour demander une réponse claire au gouvernement. Vous ne pouvez pas les laisser dans l'incertitude au risque de grever d'inefficacité et de fragilité les programmes qu'ils ont engagés ou qu'ils doivent engager cette année-ci. J'insiste pour que vous puissiez nous rassurer sur cette question. Mme Gerkens a posé la question au premier ministre, puisqu'il s'agit d'une question qui est négociée au sein du gouvernement dans son ensemble sur ces compétences dites usurpées. Elle n'a pas reçu de réponse. J'espère que vous pourrez, malgré l'heure tardive, nous rassurer.

En ce qui concerne le programme de coopération que vous avez défendu, nous avons réagi en disant qu'un ensemble de réformes étaient inachevées. À ce sujet, je me permets de rappeler une fois de plus à quel point nous demandons une réforme en profondeur de la société BIO.

Trois points sont essentiels. D'abord, on ne peut continuer à exiger un rendement financier de 5 % quand on veut faire de l'investissement dans des matières de développement. Ensuite, il faut que BIO s'intègre dans les objectifs, les principes et les secteurs définis par la loi que nous avons votée, fin de l'année dernière.

Enfin, BIO doit adopter une éthique financière et fiscale évitant l'utilisation de centres *off-shore*, comme c'est le cas actuellement. Cela a été soulevé par le CNCD 11.11.11 l'an passé.

Voilà donc les trois objectifs que nous espérons vous voir fixer à cette réforme de BIO, sans tarder car l'attente est grande. Je sais qu'un aspect de l'évaluation est encore attendu, mais il est urgent d'agir.

Deuxième point sur les réformes inachevées, nous attendions de la part de M. Magnette des précisions sur la façon dont il allait mettre en œuvre la fameuse 'cohérence' des politiques avec la Coopération au développement. J'entends bien que vous allez mettre en œuvre tout un dispositif institutionnel avec une conférence interministérielle et des évaluations des politiques relatives aux projets de développement.

Je ne fais qu'attirer votre attention sur le fait qu'aujourd'hui-même, une politique essentielle est en discussion au Parlement européen et au Conseil: la Politique agricole commune (PAC). La PAC, on le sait, peut à l'évidence avoir des influences sur les filières agricoles dans les pays du Sud, que nous aidons par ailleurs. Les projets visant à atteindre la sécurité et la souveraineté alimentaires dans les pays du Sud peuvent être complètement mis à mal par les politiques de subventions que nous mettons en œuvre ici.

Je sais qu'il ne s'agit plus de restitution aux exportations. Ce n'est pas le cas caricatural des cuisses de poulet subventionnées pour l'exportation qui arriveraient sur les marchés du Sud parce qu'elles ne coûtent plus rien. Néanmoins, nous risquons toujours de déstabiliser les marchés dans la mesure où nous avons perdu dans la PAC les instruments de régulation de l'offre.

Si l'offre n'est pas régulée, l'existence de surplus peut mener à des aberrations telles que l'exportation de nos produits européens à bas prix sur les marchés africains. Il s'agit d'une incohérence complète par rapport aux projets visant la souveraineté alimentaire dans ces pays-là. Donc, quid de la PAC?

Il est absolument urgent de mettre en place des mécanismes, des évaluations de la cohérence. J'espère que vous n'allez pas passer votre année à établir un dispositif institutionnel qui ne va pas fonctionner. Nous bénéficions un peu de l'expérience des études d'impact sur le développement durable que M. Magnette a tenté de mettre en œuvre sans succès, en tout cas pendant son mandat.

Pour ce qui concerne le climat, j'ai interrogé tout à l'heure M. Wathélet sur l'utilisation des recettes résultant

de la mise aux enchères des crédits carbone. Dans votre note de politique générale, il est question d'affecter 25 % de ces recettes à l'aide au développement. Cependant, comme je l'ai dit à votre collègue, on n'est pas sûr de l'affectation de ces recettes. Il s'agit donc encore une fois d'une promesse, en quelque sorte, dépourvue de garantie.

En outre, il est important de prévoir des budgets en vue de lutter contre l'injustice climatique, d'aider les pays concernés à s'adapter aux changements climatiques ou à lutter contre ces derniers. Pourtant, je ne vois pas quelles sont, aujourd'hui, les garanties budgétaires que vous leur apportez.

Monsieur le ministre, nous serons également très attentifs aux accords internationaux qui influencent votre politique de coopération. Je pense ici particulièrement aux accords de partenariat économique avec les pays ACP. La Commission européenne a fait savoir que si ces derniers n'avaient pas ratifié ces accords d'ici 2013, ils seraient exclus du système de préférences généralisées. Ce délai est beaucoup trop court. Le Parlement européen a demandé un délai supplémentaire de trois ans. J'espère que vous soutiendrez ce report, au sujet duquel nous avons déposé une résolution.

Par ailleurs, pour ce qui concerne les accords bilatéraux d'investissement, nous demandons que soient renforcées les clauses sociales et environnementales. Il s'agit là aussi d'une question de cohérence avec la politique de coopération.

Bref, monsieur le ministre, beaucoup de travail vous attend cette année.

01.36 Christophe Lacroix (PS): Monsieur le président, messieurs les ministres, chers collègues, le premier motif de satisfaction est que le budget de la Défense n'est pas affecté par des mesures irréalistes dans le cadre des économies budgétaires à réaliser, mais il participe à l'effort global de tous les départements fédéraux et de manière très spécifique. Toutefois, nous restons avec certaines interrogations qui ont été soulevées en commission, sur lesquelles je reviendrai très brièvement. Je pense au nouveau statut des militaires, aux commémorations de la guerre 1914-1918 ainsi qu'à l'équilibre linguistique dans l'armée.

Je voudrais relever les opérations à l'étranger qui sont, pour nous, une priorité en 2013, afin de permettre à la Défense d'être un partenaire fiable, capable de se projeter sur des théâtres d'opérations extérieures, tout en lui permettant d'assurer ses missions sur le territoire national. Vu le contexte budgétaire difficile, nous insistons pour que des choix clairs soient posés. Nous allons d'ailleurs devoir en opérer un tout prochainement. Depuis le 9 janvier, le contexte a encore évolué, notamment au Mali. La situation s'est accélérée et a conduit notre pays à intervenir aux côtés de la France, avec le soutien parlementaire indispensable. Aujourd'hui, on nous demande d'aller un peu plus loin. Mais avant de le faire, nous voudrions souligner le fait que l'intervention de la Belgique au Mali signifie qu'il n'y a pas assez d'Europe de la Défense.

Monsieur le ministre, en ce qui concerne l'opération de formation de l'armée malienne, pilotée par l'Union européenne, sachez que notre groupe refuse de la financer simultanément avec l'intervention militaire Serval. Si le groupe socialiste soutient les objectifs et la portée de l'opération Serval et ceux de la formation de l'armée malienne, il faudra attendre les résultats de l'évaluation de notre soutien logistique avant le 1er mars 2013, conformément à la décision du 15 janvier 2013, pour pouvoir réellement en évaluer les impacts budgétaires, et donc notre soutien à celles-ci.

Au-delà de l'exemple malien, symptomatique pour mettre fin à la situation du "pas assez d'Europe", cela réclame beaucoup d'ambition et de volonté politique. Or sans projet concret et sans vision, allons-nous arriver à quelque chose? La capacité de notre continent à se défendre mais également à développer sa politique industrielle en la matière existera-t-elle encore dans dix ou vingt ans? Voilà des questions concrètes qui doivent rapidement trouver des réponses.

Même si nous ne pouvons que saluer les initiatives qui ont été prises par notre pays en la matière, il est pour nous temps d'aller bien plus loin.

C'est en ce sens que la commission de la Défense a mené des travaux qui aboutiront bientôt à une résolution de mon groupe et ce, dans la perspective du sommet européen de décembre 2013. Celui-ci sera en partie consacré à la politique européenne de l'industrie de la défense. Il s'agit d'un rendez-vous que notre pays ne peut pas rater et pour lequel il doit avoir l'ambition d'y jouer un rôle moteur. À l'écoute des positions des uns et des autres, nous ne devrions pas être isolés dans cette volonté déterminée de définir une politique européenne de la Défense répondant au contexte socio-économique, diplomatique et politique

international du XXIe siècle, qui soit à la mesure de ces défis.

Car, mes chers collègues, je conclurai par là, ce n'est qu'avec une vision claire et par des initiatives concrètes que l'Union sera un acteur majeur à l'échelle internationale et qu'elle pourra, avec le concours des États membres et de l'OTAN, se faire connaître auprès des citoyens et dégager enfin un ensemble de synergies au profit de la diplomatie européenne.

Monsieur le ministre, mon groupe attend dès lors beaucoup de votre plan stratégique – que nous attendons d'ailleurs toujours – pour développer davantage l'orientation d'une armée belge intégrée au sein d'un début d'Europe de la Défense et bien au-delà de simples collaborations bilatérales qui, pour nous, ne sont que le cache-misère d'une Europe de la Défense, non seulement balbutiante, mais aussi et avant tout défailante.

01.37 Georges Dallemagne (cdH): Monsieur le président, je ne comptais pas intervenir dans le débat, étant donné l'heure tardive, mais je dois avouer que je suis un tout petit peu surpris par l'intervention de M. Lacroix, qui plaide pour une Europe de la Défense et qui demande en même temps que nous n'intervenions pas dans le cadre de l'EUTM avant que l'opération Serval n'ait été évaluée. Je trouve cela très paradoxal. J'ai encore en tête les propos de Mme Vienne quand nous avons débattu de cette résolution sur l'intervention au Mali. On ne peut pas à la fois vouloir intervenir dans le cadre de l'opération Serval parce que l'Union européenne n'agit pas et, lorsque l'intervention européenne se met en place, alors qu'elle est prévue depuis de nombreux mois, demander qu'on attende l'évaluation de cette opération.

J'estime qu'il faut se féliciter que l'Europe agisse. Nous avons d'ailleurs indiqué, il y a deux ou trois mois, notre accord de principe pour participer à cette opération. Alors que j'entends que de nombreux pays européens se mobilisent, il serait paradoxal que nous attendions l'évaluation de l'opération Serval.

À ce moment-là, nous ne participerons pas à l'EUTM car il faudra attendre la fin du mois de mars et, à cette époque, l'opération EUTM sera complètement calibrée, l'ensemble des pays qui voudront y participer auront mis en place leur contribution. Il sera donc trop tard. Je regrette ce très grand paradoxe: alors que la Belgique est, de tradition, toujours présente dans les opérations, elle attend aujourd'hui l'évaluation de l'opération Serval. Ce qu'il faudrait faire, au contraire, c'est mettre rapidement en place cette opération EUTM, la lier avec l'opération Serval, la lier avec la MISMA, demander une résolution supplémentaire du Conseil de sécurité pour avoir une articulation entre l'ensemble de ces éléments-là, c'est d'être très volontariste sur cette opération européenne.

01.38 Bruno Valkeniers (VB): Mijnheer de voorzitter, collega's, goedemorgen.

Mijnheer de minister, uw beleidsnota Buitenlandse Zaken, Buitenlandse Handel en Europese Zaken begint goed.

De Europese Unie blijft in het brandpunt van het Belgisch buitenlands beleid. Eindelijk. De grote hervormingen die aan de gang zijn op sociaal, economisch en budgettair vlak vragen onze aandacht. Dat zou er nog aan moeten mankeren.

Vertrekkend vanuit deze vaak erg technische discussies worden echter ook belangrijke vragen gesteld over de toekomst van de EU. Het wordt hoog tijd. Wie zich dan echter zou verwachten aan een analyse van die belangrijke vragen blijft op zijn honger. Wie zich zou verwachten aan enkele kritische bedenkingen over de voor- en de nadelen van de weg die de EU wenst in te slaan, is eraan voor de moeite.

De goede aanhef van uw beleidsvisie zakt als een pudding ineen. België moet en zal de beste leerling van de EU-klas zijn en zich vooral geen vragen stellen over het democratisch deficit van de EU, laat staan kritische beschouwingen geven over de toekomst van en de weg naar een economische en monetaire unie. Die toekomst staat al vast en wordt beslist over de Europese hoofden heen. Vragen die andere landen, zoals Groot-Brittannië, zich gelukkig wel durven stellen, zijn in uw beleidsnota helaas niet aan de orde.

Ik weet wel dat wie zich vandaag fundamentele, kritische vragen durft stellen over de EU, over het ESM, over de Europese transferunie of over de uitbreiding met Turkije, onmiddellijk wordt gecatalogeerd als slechte Europeaan. Men vergeet dan bewust dat er een fundamenteel onderscheid is tussen de EU en Europa. Men vergeet dat ook niet-EU-landen, Europese landen zoals Noorwegen en Zwitserland, al generaties zonder oorlog zitten en er economisch, monetair en sociaal fundamenteel goed voorstaan, beter dan de meeste EU-landen. Dat zal wel te maken hebben met respectievelijk de gas- en de oliesector voor

Noorwegen en het bankwezen en, ik vermoed, de koekoeksklokken, voor Zwitserland.

Ook al weten wij sinds maandag dankzij de *Daily Telegraph* dat de EU-Staatsveiligheid, de Europese ambtenaren, 2,5 miljoen euro hebben vrijgemaakt om op het internet eurokritische stemmen te volgen en te smoren, toch zal het Vlaams Belang als enige partij in dit halfroond meer en meer eurokritische bedenkingen uiten onder het motto dat Europa te mooi en te waardevol is om het over te laten aan experimenten en aan de bemoeizucht van eurocraten.

Op 8 oktober werd het ESM — het Europees stabiliteitsmechanisme ofte het permanent noodfonds — operationeel. Onze partij was de enige die zich hiertegen heeft verzet omdat het in essentie een machtsgreep van de Europese Unie is.

Het is een machtsgreep op de soevereiniteit van de Europese natiestaten, die rampzalig is voor de toekomst van Vlaanderen en Europa. Het ESM-verdrag bepaalt dat België voor minstens 24 miljard euro garant staat. Erger nog is dat de sleutel van onze schatkist gewoon wordt afgegeven aan de Europese Unie. Het ESM betonnet op Europees niveau een transferunie naar Belgisch model, waarbij de noordelijke landen alleen om de crisismunt, de euro, in stand te houden onophoudelijk betalen voor zuidelijke landen die zelf niet meer de nodige maatregelen kunnen nemen om op hun eigen manier en hun eigen tempo uit de financiële, economische en budgettaire crisis te geraken die zij voor een groot stuk zelf hebben veroorzaakt.

Om die reden verzetten wij ons trouwens ook tegen het *fiscal compact* van de EMU, dat lijnrecht ingaat tegen een confederatie van natiestaten waarvoor wij in Europa staan.

Het bewijs van die EU-machtsgreep wordt opnieuw geleverd nu de eurocraten ook willen dat het ESM rechtstreeks steun aan Europese banken kan geven. De Vlaming zou dus niet alleen garant moeten staan voor het betalen aan de zuidelijke landen, maar ook rechtstreeks voor hun noodlijdende banken, en zulks zonder dat in dit Parlement ook maar enig debat wordt gevoerd waarbij de volksvertegenwoordigers zich kunnen uitspreken over die fundamentele kwestie. Over een democratisch deficit gesproken.

België, met Dexia, en vorige week nog Nederland, met SNS Reaal, kopen zelf hun noodlijdende banken op met eigen middelen, terwijl Zuid-Europese banken Europese steun krijgen via het ESM. Waarmee zijn wij dan bezig? En dan zouden wij niet eurokritisch mogen zijn.

Mijnheer de minister, hoe kan het dan anders dan dat België, en dus ook in eerste instantie Vlaanderen, tot de grootste nettobetalers van de EU behoort? Ook hierover lezen wij in uw beleidsnota helaas niets. In tegenstelling tot in Nederland en Groot-Brittannië is er geen enkele kritische vraag. Er zijn in Europa vijftien netto-ontvangende landen en twaalf nettobijdragende landen. België, Vlaanderen in eerste instantie, staat aan de top.

Het Vlaams Belang vraagt dan ook concreet dat België, net als Nederland en Groot-Brittannië, een korting vraagt waarbij de bijdrage door de belastingbetaler wordt begrensd. Dat heeft niets te maken met een gebrek aan solidariteit, maar *trop* is te veel. Wij aanvaarden de solidariteitsparadox niet. Het kan niet zijn dat degene die geeft op het einde van de rit er slechter aan toe is dan degene die krijgt.

De federale regering moet, wat ons betreft, bij monde van de minister van Financiën een korting bedingen van 1 miljard euro bij de voorzitter van de Europese Raad. Een bedrag dat rechtstreeks moet worden omgezet in een belastingvermindering voor alle inwoners van dit land. Om die reden zal het Vlaams Belang dan ook opnieuw de beide amendementen indienen inzake de financiering van de EU en de bijdrage tot het ESM-noodfonds.

Ten tweede, wat de uitbreiding van de EU betreft, leer ik dat de regering vasthoudt aan een rigoureuze voorbereiding en precieze evaluatie van de inspanningen van de toetredingskandidaten. Ook de Unie zelf moet klaar zijn voor een verdere uitbreiding. Goed zo! Ook hier mooie principes, maar dit is natuurlijk onzin want de uitbreiding van de EU is een fetisj, een mantra geworden. Het moet en het zal gebeuren. De beslissing dat Montenegro en Turkije lid zullen worden, is in de hoofden al gevallen. De vraag is niet of ze lid zullen worden, maar wanneer ze lid zullen worden. Ik daag u en de Europese leiders uit om de democratie ten volle te laten spelen en een referendum te organiseren over de toetreding van Turkije tot de EU.

Ik kom dan tot het deel economische diplomatie uit uw beleidsvisie. Ik wens dit te koppelen aan de EU-groeistrategie "Europa 2020". Onder druk van de huidige mondiale crisis, de eurocrisis en de catastrofale

situatie in de eurolanden heeft de EU, naast zware, soms onmenselijke besparings- en budgettaire verplichtingen, ook eindelijk uitpakket met een Europese groeistrategie. Ik lees daarover mooie dingen op de website van de Commissie. We gaan volgens haar naar een slimme, duurzame en inclusieve economie in een snel veranderende wereld. Er moet werk worden gemaakt van meer werkgelegenheid, een hogere productiviteit en meer sociale samenhang.

In uw beleidsnota, mijnheer de minister, legt u zelf de nadruk op de taak van de economische diplomatie, namelijk de verovering van de exportmarkten voor onze exporteurs en de aantrekking van buitenlandse investeringen die essentieel zijn voor het creëren van groei en werkgelegenheid. Ook hier mooie woorden die u en de federale regering al onmiddellijk in conflict hebben gebracht met de regionale regeringen die terecht op hun strepen staan, en beklemtonen dat economisch beleid en buitenlandse handel gewestmateries zijn waarmee u zich niet mag bemoeien. En gelijk hebben ze! Ook hier staan wetten en praktische bezwaren in de weg tussen droom en daad. In de plaats van groei en werkgelegenheid hebben wij de laatste jaren van multinationale ondernemingen maar al te vaak het omgekeerde gezien.

Ik heb het dan niet zozeer over de Heinekens en de BP's van deze wereld, die hier dankzij het stelsel van notionele-intrestaffrek miljarden komen parkeren, zonder dat dit ook maar voor één man of vrouw tewerkstelling oplevert. Wel heb ik het over de Opels, de Fords en de ArcelorMittals van deze wereld, die *rücksichtslos* slechts rekening houden met één *stakeholder*, namelijk de aandeelhouder. De werknemers en de gemeenschap waarin zij opereren, laten zij in de kou staan en zij dumpen duizenden arbeidsplaatsen.

Het debat over de verankering van onze economie en onze bedrijven wil ik echter niet openen. *Too little, too late*. Wij werden voor gek versleten toen wij er in de jaren 80 voor hebben gepleit. Het valt vandaag wel op, als er bedrijven worden gesloten of banen geschrapt, dat dit doorgaans pas in laatste instantie zal gebeuren in het thuisland.

Over economische diplomatie gesproken, wij komen maar al te dikwijls ook tot de vaststelling dat het bij heel wat buitenlandse investeringen in België bovendien niet gaat over het opzetten van nieuwe productiesites, *greenfield investments*. Zeer dikwijls gaat het over zogenaamde *brownfield investments*, wat wil zeggen: de overname van bestaande bedrijven door buitenlandse ondernemingen. Dergelijke investeringen zijn goed voor zowat de helft van de totale buitenlandse investeringen. Het gaat in dat geval dus niet om de creatie van nieuwe jobs of van nieuwe productiecapaciteit, maar wel om de verwerving van de controle over bestaande bedrijven. De overnemers zijn dan meestal ook nog bedrijven uit landen waar de scheiding tussen staat en kapitaal totaal onbestaande is, zoals China.

Mijnheer de minister, als u zich dan toch nuttig wilt maken met uw economische diplomatie, dring er in uw EU dan op aan dat de 2020-strategie er ook op gericht is de bestaande economie, de bestaande tewerkstelling en de bestaande bedrijven te beschermen tegen ongelijke omstandigheden.

Ik hoor een aantal mensen zeggen dat ik voor protectionisme zou ijveren. Welnu, ik voel mij dan wel in goed gezelschap. Niemand minder dan uw voorganger, EU-commissaris Karel De Gucht, notoir liberaal, begon vorig jaar zelfs een onderzoek naar Chinese staatssteun voor onder andere de telecomsector.

Als het goed is zeggen we het ook, hij schrikt er niet voor terug om dumpingpraktijken en staatssteun aan bedrijven te laten onderzoeken. Natuurlijk is niemand gewonnen voor een oorlog, ook niet voor een economische oorlog, zeker niet tegen economische grootmachten als China en andere BRIC-landen die vrije toegang tot onze markt eisen en krijgen, zowel voor hun gesubsidieerde producten als voor hun *brownfield* investeringen. Diezelfde landen schermen echter hun eigen markt af en wij laten begaan.

Sommige Europese landen hebben op zijn minst voor hun sleutelsectoren, zij het officieuze, maatregelen genomen in verband met het percentage aandelen dat in buitenlandse handen kan en mag overgaan. In België is er niets, nul komma nul, vrijheid blijheid of economisch kolonialisme in de omgekeerde richting. Als het de EU ernst is met haar strategie 2020, als het onze economische diplomatie ernst is en we echt de belangen van alle *stakeholders* willen beschermen, dan is het hoog tijd om in Europees verband gelijke voorwaarden te creëren, hoog tijd om een *level playing field* te verzekeren, hoog tijd om onze waarden en normen voor een sociaal Europa niet alleen in werkelijkheid om te zetten maar ook uit te voeren naar andere continenten. Zolang dat niet het geval is bevestigt de EU telkens opnieuw haar democratisch deficit en sociale onkunde.

Deze voor de Europese bevolking, voor de Vlamingen en de Walen nochtans essentiële kritische

bedenkingen mis ik helaas in uw beleidsnota en uw begroting, mijnheer de minister.

01.39 Ingeborg De Meulemeester (N-VA): Mijnheer de minister, december 2012 was een cruciale maand voor de toekomst van de ontwikkelingssamenwerking in ons land. De wet inzake ontwikkelingssamenwerking werd in een zeer snel tempo, bijna terloops, besproken en goedgekeurd zonder grondige inhoudelijke discussies.

Mijn grote teleurstelling hierover heb ik al meermaals kenbaar gemaakt. Na het lezen van de nieuwe wet op de ontwikkelingssamenwerking en de beleidsnota van uw voorganger Paul Maignette kan ik alleen besluiten dat het voor u ongetwijfeld een zeer druk jaar zal worden.

Wat betreft het nieuw koninklijk besluit voor de erkenning en de financiering van de ngo's, had ik liever dat die reeds in de nieuwe wet opgenomen zouden zijn. U hebt gisteren verklaard dat wij het in de komende weken mogen verwachten.

Een Interministeriële Conferentie voor de Beleidscoherentie inzake Ontwikkelingssamenwerking. De oprichting van een interdepartementale commissie voor de coördinatie tussen de administraties, die belast zou worden met de opvolging van de aanwijzingen die voortvloeien uit de interministeriële conferentie. De oprichting van een adviesraad om in een onafhankelijke reflectie en evaluatie te voorzien rond de beleidscoherentie voor ontwikkeling. Een strategische nota voor maatschappelijk verantwoord ondernemen, gericht aan het DGD en alle partners van de Belgische ontwikkelingssamenwerking. De hervorming en modernisering van de Commissie Vrouwen en Ontwikkeling. Ik heb begrepen dat het reflectieproces beëindigd is en dat er nu werk gemaakt wordt van de nodige begeleidende teksten.

Een strategische nota over het transversale thema van de bescherming van de natuurlijke hulpbronnen en de strijd tegen de klimaatverandering, met de focus op ontwikkelingssamenwerking. Een grondige herziening en aanpassing van de internationale context van het plan voor de harmonisatie en afstemming van de Belgische ontwikkelingssamenwerking, dat in 2007 werd ontwikkeld. Een strategische nota die de basis zal vormen voor het Belgische engagement inzake de speciale aandacht voor partnerlanden in kwetsbare situaties. Op dit moment kunnen wij ongeveer een derde van de partnerlanden als kwetsbare landen beschouwen.

Speciale aandacht is vereist opdat de ontwikkelingsdoelstellingen op een goede en efficiënte wijze zouden worden ingevuld. Een strategische nota over de samenwerking met de middeninkomenslanden. De goedkeuring van het vierde beheerscontract voor BTC door de regering. Een herziening van de wet van 3 november 2011 tot oprichting van de Belgische Investeringsmaatschappij voor Ontwikkelingssamenwerking. Een wijziging van de wet van 21 december 1998 tot oprichting van BTC, in de vorm van een vennootschap publiek recht. Een nieuw koninklijk besluit om meer flexibiliteit te bieden inzake humanitaire hulp, met het oog op een betere doeltreffendheid. Een wijziging van het KB van 17 februari 2003 houdende de oprichting van een bijzondere evaluatie van de internationale samenwerking.

In de nieuwe wet op de ontwikkelingssamenwerking wordt in een mechanisme van kwaliteitsgarantie en certificatie voorzien. Dat mechanisme zal onder de verantwoordelijkheid van de bijzondere evaluator worden geplaatst.

Ten slotte, de oprichting van een nieuwe werkgroep rond de Interministeriële Conferentie voor Buitenlands Beleid, waarin ook de Gemeenschappen en de Gewesten een belangrijke rol zullen opnemen.

Het jaar 2013 is aangebroken. Een nieuw jaar zorgt voor nieuwe kansen. Ik durf ook te stellen dat een nieuwe minister voor nieuwe kansen zorgt.

Ik heb reeds mijn bezorgdheid geuit over de haalbaarheid en de daadkracht van de vele initiatieven die in de beleidsnota worden vermeld. Op het einde van 2013 zullen wij u met ons voorbehoud confronteren.

De N-VA is absoluut voorstander van het principe van de eigen verantwoordelijkheid van de partnerlanden. Zij vergroot immers de eigen capaciteitsuitbouw. Het verwonderde mij enigszins dat u gisteren tijdens de commissie voor de Buitenlandse Betrekkingen de eigen verantwoordelijkheid van de partnerlanden ook erg belangrijk acht.

Als donor moeten wij de partnerlanden in hun ontwikkeling ondersteunen, zonder daarbij uit het oog te

verliezen dat de nationale en lokale overheden zelf acties moeten ondernemen, om de vooruitgang van projecten en programma's onder eigen beheer te verzekeren.

Ik wil nog een belangrijke kanttekening maken.

In het kader van de eigen verantwoordelijkheid van de partnerlanden is het als donor tevens onze plicht om door middel van evaluaties en controles goed na te gaan welke landen en overheden daadwerkelijk in staat zijn een dergelijke vorm van verantwoordelijkheid op te nemen.

Hoewel u reeds verklaarde dat u een aantal evaluaties ad hoc wil beperken en ze door systematische evaluaties wil vervangen, is het niettemin erg spijtig dat bij de DGD Ontwikkelingssamenwerking en Humanitaire Hulp op die evaluaties ongeveer 1 miljoen euro zal worden bespaard.

Ik volg u in uw redenering dat evaluaties ad hoc weinig toegevoegde waarde hebben. Indien u echter een goed systeem van systematische evaluaties wil creëren, lijkt het mij veeleer contraproductief, om op het huidige moment dergelijke besparingen door te voeren. Evaluaties controleren immers niet enkel de resultaten en de goede werking van de samenwerking. Zij zorgen ook voor een verhoogde efficiëntie, doordat de uitgaven systematisch worden geëvalueerd en geanalyseerd.

Ik wil u, ten slotte, nog een open vraag stellen.

In de beleidsnota staat dat België in het kader van een debat over de post 2015 de nodige aandacht aan het overleg met het maatschappelijke middenveld en de wetenschappelijke wereld zal moeten besteden, om aldus een gezamenlijke positie te kunnen voorbereiden.

Hoe ziet u dit overleg? Zult u concrete acties ondernemen om een goede relatie met het maatschappelijke middenveld, de wetenschappelijke wereld, het halfrond van de Kamer en vooral met de deelstaten te onderhouden?

Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, de beleidsnota werd door de voormalige minister voor Ontwikkelingssamenwerking, Paul Magnette, opgesteld.

U hebt gisteren reeds verklaard dat u deze nota volledig onderschrijft, een politiek gezien niet-opzienbarende verklaring. Ik hoop echter dat u het ontwikkelingsbeleid op een serieuze en systematische wijze zult benaderen. U hebt immers maar één jaar de tijd. De beleidsnota bevat immers zeer veel intenties en voorgestelde acties en ik hoop dan ook ten eerste dat dit geen letter op papier blijft. Wij zullen u hierop attent blijven maken.

01.40 Juliette Boulet (Ecolo-Groen): Monsieur le président, c'est exclusivement au ministre des Affaires étrangères que je m'adresserai et ce, brièvement, puisque je n'étais hélas pas présente en commission. Je préciserai tout d'abord que j'ai pris connaissance du rapport et que je me retrouve tout à fait dans l'intervention de ma collègue Brems. Cependant, à l'issue de vos répliques, je voulais insister sur quelques aspects.

À l'instar de ma collègue, je souligne le fait que votre note m'a laissé un goût de trop peu sur différents sujets, tels que les droits de l'homme ou les droits sociaux et environnementaux. En effet, je considère que sur ces points, la Belgique – et l'Union européenne – a un rôle très important à jouer dans la promotion de ces valeurs – consacrées dans le droit international –, dans les relations privilégiées que nous avons actuellement mais aussi celles à venir, puisque vous détaillez toute une série de pays avec lesquels il importe d'envisager de nouvelles relations.

Certes, il n'est pas aisé d'aller à la rencontre de nouveaux pays potentiellement partenaires et de nouveaux marchés à potentiellement conquérir. Cela doit se faire dans le respect de chacun, mais non au détriment de nos valeurs. Et je ne voudrais pas que l'on adopte une vision de notre politique extérieure similaire à la politique de la Chine, qui met en évidence un refus de toute immixtion et ingérence dans les politiques intérieures de ses pays partenaires. Je pense notamment à son investissement dans les pays du continent africain, où elle refuse toute ingérence dans ses politiques. On en constate les conséquences désastreuses, notamment dans les pays des Grands lacs.

Il s'agit d'un sujet dont nous avons déjà débattu, qui avait été soulevé par certains collègues de la majorité

qui avaient critiqué notamment votre mission en Arabie saoudite. Chacun sait que ce n'est pas le pays le plus respectueux des droits de l'homme, et principalement des droits de la femme. Sans être un pays donneur de leçons, je pense vraiment que nous ne pouvons pas favoriser les droits économiques au détriment des droits sociaux ou environnementaux, fondamentaux chez nous, qui font partie de notre Histoire, mais qui sont aussi des valeurs fondamentales à porter ici et ailleurs. Ce principe doit rester essentiel dans notre politique extérieure.

Par rapport aux missions, il serait utile afin d'éviter de nouveaux couacs tels que la mission en Arabie saoudite, fort critiquée par mes collègues de la majorité, d'avoir avec vous un échange préalable en commission, par exemple, à cadence trimestrielle, sur les missions que vous envisagez dans les pays que vous désirez rencontrer et surtout avec les objectifs que vous souhaitez mettre en évidence lors de ces futures missions. Un débat avec les parlementaires me paraît utile en commission des Relations extérieures.

Deuxième point: voilà qui me permet de réaliser la transition vers votre souhait d'instaurer un pôle économique plus fort au sein du SPF et de développer les conseillers en diplomatie économique.

Je me souviens aussi que ce n'est pas la première fois que nous abordons ce sujet; nous en avons débattu lors de la mission économique de la Région flamande en Thaïlande et en Birmanie. Je vous avais soutenu dans vos propos en soutenant qu'il était important que vous donniez le ton, que vous traciez la ligne, notamment avec des pays, tels que la Birmanie, qui sortent d'une dictature de plusieurs décennies et qui tentent de tendre progressivement vers une démocratie. Or nous savons combien nous sommes encore loin du compte dans ce pays.

Néanmoins, il est important d'envisager des relations avec de tels pays, à condition que le ministre des Affaires extérieures belge donne le ton et que les Régions suivent cette ligne. En effet, cela éviterait des cafouillages comme ceux que nous avons connus sur le dossier birman. Nous nous souvenons de cette course à la photo avec Aung San Suu Kyi, qui était une image contre-productive pour notre pays.

Je vous l'ai dit, j'étais déjà intervenue sur ce sujet en vous soutenant, et j'aurais pu vous suivre encore aujourd'hui. Mais je dois avouer que, sur la manière, je me demande si votre objectif était d'obtenir davantage de cohésion ou s'il s'agissait purement de provocation.

Je ferai référence à une intervention qui a eu lieu au Parlement wallon, à une question posée par mon collègue Stéphane Hazée au ministre Jean-Claude Marcourt et à la réplique de celui-ci. En effet, Jean-Claude Marcourt dit: "Chacun doit respecter ses compétences".

Le commerce extérieur est une compétence régionale depuis la réforme institutionnelle de 1988 suivie de l'accord de la Saint-Michel en 1992 – faisons un petit cours d'histoire. Il ajoute que "refédéraliser le commerce extérieur n'a plus de sens", et qu'en voulant créer des postes de diplomatie économique, "le fédéral empiète largement sur ces principes". Nous n'avons pas été consultés par le ministre des Affaires étrangères malgré la tenue récente d'un comité interministériel de politique étrangère. Je tiens à dire que je le regrette vivement.

Il ajoute que s'il avait pu, il serait allé dans le même sens que Kris Peeters et Benoît Cerexhe qui avaient tous deux répondu qu'ils n'accepteraient pas des postes de conseillers en matière de diplomatie économique, qu'ils refusaient de superposer un niveau supplémentaire au niveau des postes d'attachés économiques et commerciaux des Régions à l'étranger, car on y perdrait en efficacité et en clarté alors que les ambassadeurs soutenant les activités de nos attachés économiques et commerciaux peuvent au contraire donner une vraie plus-value à l'ensemble de la Belgique.

On a l'impression que le torchon brûle, si ce n'est entre vous et M. Marcourt, du moins entre la vision du fédéral développée par vous et celle des Régions. Je pense qu'au contraire, une concertation et davantage de coopération seraient profitables à tous. Ces propos que vous avez tenus et développés dans votre note, s'ils étaient positifs dans l'action et dans la concrétisation, ont malheureusement, étant donné le contexte institutionnel, jeté de l'huile sur le feu plutôt que de mettre de l'huile dans les rouages, comme l'a dit mon collègue Hazée à la Région wallonne.

D'un point de vue budgétaire, tel que cela est envisagé, sans prévoir de concertation, j'ai le sentiment que l'on va créer un service un peu doublon qui coûtera plus cher, voire qui sera contre-productif. J'ignore si, depuis, une concertation a eu lieu avec les Régions, si vous maintenez vos propos. Il s'agira, en tout cas, de

revoir l'orientation envisagée. De plus, il serait utile de tendre la main aux Régions.

Je souhaiterais m'étendre un instant sur l'importance de la rationalisation des postes diplomatiques développée dans votre note. Il s'agit d'une réforme fondamentale. Il serait intéressant que la note qui a servi de base à la réflexion puisse également être discutée avec la commission des Affaires étrangères, qu'une concertation soit organisée avec les entités fédérées et tous les acteurs de terrain qui sont les meilleurs observateurs. En outre, il serait opportun de débattre des critères de sélection, de suppression, de maintien ou de création de nouveaux postes diplomatiques et, enfin, de la hiérarchie de ces critères.

Je voudrais encore faire quelques remarques, notamment sur la région des Grands Lacs et la RDC. Comme l'ont dit certains, la Belgique peut faire plus que ce qu'elle ne fait aujourd'hui. En effet, la voix de notre pays concernant ces questions est respectée au niveau de la communauté internationale et européenne. Par ailleurs, nous avons développé une expertise très importante au niveau de cette région. Il serait évidemment utile d'avoir une note stratégique pour les Grands Lacs. Cela permettrait, en tout cas, de mener une action cohérente et planifiée.

Pour ce qui concerne le Mali, j'ai bien suivi les tenants et les aboutissants de la réunion qui a eu lieu à Bruxelles, et dont l'objet était de faire le point sur l'aide financière, l'importance de la reconstruction et la mise en place des élections. C'était effectivement nécessaire car il faut concrétiser tout le volet politique qui figure dans la résolution 2085 de l'ONU.

Ce volet politique est fondamental car on sait que c'est cette action qui posera réellement les balises de l'avenir au Mali.

D'un point de vue humanitaire, lors de mon intervention au cours du débat sur notre participation aux opérations militaires, j'avais dénoncé l'incohérence de la politique belge qui réduisait les budgets de la prévention des conflits, ce qui laisse souvent des populations dans le désarroi. C'est quand même souvent le terreau qui nourrit les groupes terroristes. On l'a vu en Afghanistan et on le voit encore au Mali. J'avais pointé les critiques de Médecins du Monde disant que la diminution des budgets en prévention des conflits avait pour conséquence des réductions de moyens dans leurs projets menés dans la région de Kidal. Aujourd'hui, on voit la confirmation des craintes de Médecins du Monde dans un article de *La Libre Belgique* qui fait état des conséquences malheureuses sur les femmes, les enfants et les vieillards dans la région de Kidal. De plus, l'Algérie a fermé ses frontières, donc énormément de Maliens sont regroupés à la frontière algérienne. Il y a également très peu d'aide humanitaire sur place puisque l'acheminement se faisait par l'Algérie. Y a-t-il eu un message de la Belgique ou de l'Union européenne envers l'Algérie au sujet de cette fermeture des frontières et au sujet de la gestion des flux de réfugiés?

En ce qui concerne la Syrie, je reviens avec une question laissée sans réponse en commission. Vous aviez évoqué l'idée de corridors humanitaires, de zones médicales protégées. Vos homologues européens avaient soutenu votre idée, dont vous aviez dit qu'elle était à l'étude auprès de vos services. Depuis, nous n'avons plus eu de nouvelles. J'aurais donc aimé en savoir plus.

Quel est votre point de vue sur les déclarations de certains membres de l'opposition syrienne disant qu'ils se sentaient prêts à négocier avec certains représentants du pouvoir puisque la situation sur place se dégrade continuellement, dans l'indifférence de la communauté internationale?

01.41 Annick Ponthier (VB): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister van Landsverdediging, het beleidsplan dat u verdedigd hebt in de commissie, heeft zijn kwaliteiten. Het is zeer overzichtelijk opgesteld en de verschillende aandachtspunten in het plan worden zo gedetailleerd mogelijk weergegeven, in ieder geval meer gedetailleerd dan in de beleidsnota van vorig jaar, die niet meer of minder was dan een letterlijke herneming van het regeerakkoord.

So far, so good. Toch blijven wij met heel wat vragen zitten. U somde in uw overzicht enkele belangrijke aandachtspunten op die de visie van Defensie de volgende jaren mee vorm zullen geven. Een en ander leidt meteen tot de nuchtere vaststelling dat bij de opmaak van dit begrotingsakkoord 100 miljoen euro aan besparingen voor rekening van Defensie komt, terwijl Defensie al in de vorige legislaturen in zeer belangrijke mate heeft bijgedragen tot de sanering van de overheidsuitgaven in dit land. U hebt de voorbije jaren herhaaldelijk gezegd dat het genoeg moest zijn en dat er niet verder mocht worden gesneden in het vlees van Defensie, want dat wij anders zouden afglijden naar een miniaturisering van ons leger, en dat zou u in geen geval toestaan.

Uw pleidooien kregen ook nu weer geen gehoor bij uw regeringspartners. Binnen deze beperkingen wordt u opnieuw gedwongen uw toekomstvisie op het vlak van Defensie verder uit te werken. U weet echter dat uw beleid nogal wat uitdagingen te wachten staan de komende jaren, vooral het opnieuw gezond maken van de leeftijds piramide van Defensie en het creëren van een vernieuwd aantrekkelijk personeelsstatuut.

De onderhandelingen over het nieuwe personeelsstatuut, waarin klaarblijkelijk bijzondere aandacht wordt besteed aan de attractiviteit van een loopbaan bij Defensie, zijn nog altijd bezig. U kon er ons in de commissie nog geen concrete informatie over verschaffen. Toch vraagt onze fractie zich af waar u de nadruk op zult leggen: de verloning, de flexibiliteit van de loopbaan, de opleiding, de training? U moet zich er rekenschap van geven dat tegenover al deze maatregelen financiële middelen moeten worden gesteld, wat binnen de budgettaire grenzen een bijzonder moeilijke oefening wordt. Ik hoop dat u hier later meer informatie over zult kunnen geven.

Ook de hervorming van het statuut van het medisch-technisch korps is een prangende zaak, waaraan snel het hoofd moet worden geboden. De praktische uitwerking ervan brengt dezelfde vragen met zich mee. Welke budgettaire middelen zult u hiervoor reserveren, want zonder een aanzienlijk kostenplaatje zal de situatie op het terrein onzes inziens niet drastisch kunnen worden gewijzigd en zullen de huidige obstakels blijven bestaan. U hebt in het recente verleden een aantal ballonnetjes opgelaten. U had het over een financiële tegemoetkoming om medisch opgeleiden naar Defensie te lokken, maar u kreeg daarvoor al dadelijk kritiek van de vakorganisaties. Kunt u op het moment al een stand van zaken geven of ten minste zeggen welke richting de hervorming uitgaat?

Ondertussen wordt met het oog op de verjonging maximale rekrutering gepland. Volgens de vooropgestelde timing zouden de wetsvoorstellen die al die aspecten uitwerken, uiterlijk eind december 2013 klaar moeten zijn. Onze fractie zal aandringen op spoed. De situatie op het terrein is zeer moeilijk houdbaar, zeker gelet op de plannen inzake de militaire operaties. Wanneer zullen de onderhandelingen met de sociale partners worden afgerond? Wanneer komt u met de wetsontwerpen naar het Parlement?

Wij stellen vast in uw visienota dat de operaties de kerntaak blijven van Defensie. Wij ondersteunen in principe de globale visie van Defensie op operaties. Goed omschreven en in de tijd afgebakende operaties die duidelijke doelstellingen vooropstellen en een algemeen belang dienen, kunnen onze goedkeuring wegdragen.

Tegen de interventie in Mali heeft onze fractie bezwaar geuit, omdat volgens ons niet wordt tegemoetgekomen aan de voorwaarden. Zij is slechts zeer vaag in de tijd afgebakend, zij stelt geen duidelijke doelstellingen voorop en zij dient geen algemeen belang, tenzij dat van Frankrijk.

We mochten gisterenavond trouwens vernemen dat Frankrijk om bijkomende ondersteuning zou hebben gevraagd, dus ook middelen voor de interventie ter plaatse. Ik vraag u meer toelichting hierover, want het begint er sterk op te lijken dat onze terughoudendheid inzake Mali wel op haar plaats is. Ik vraag u naar informatie over de ondersteuning die u denkt te kunnen bieden bij een nieuwe inzet van ons land in het raam van een Europese troepenmacht. Wat zullen de specifieke opdrachten van onze mensen daar zijn? Aan welk tijdspectief en welk budget wordt gedacht in het licht van de nieuwe deelname in Mali?

Inzake onze inzet in Libanon herhaal ik dat onze fractie ervoor pleit dat tijdens de evaluatie in de loop van de zomer van dit jaar het budget van Defensie hierdoor minimaal, of beter: niet, wordt belast. U heeft gezegd dat de markeringslijn van de *blue line* haar einde nadert. Het kostenplaatje van 10 miljoen euro per jaar voor het ruimen van de mijnen kan volgens ons beter worden besteed. Er zijn hier genoeg uitdagingen op het terrein.

Een ander gevolg van de blijvende of zelfs uitgebreide inzet in het buitenland via operaties is de snellere slijtage van het materieel en de noodzaak aan bijkomende middelen en ruimte voor opleiding. Dit is trouwens ook onlosmakelijk verbonden met het aantrekkelijk maken bij jonge mensen van een opleiding en/of een carrière bij Defensie. U weet dat zonder vooruitzicht op een degelijke training met degelijk materiaal daar anders niet veel van in huis zal komen. Alles hangt wat aan elkaar en is met elkaar verweven.

Wat de investeringen betreft, stellen wij vast dat ten gevolge van de opgelegde besparingen van 100 miljoen euro de betaling van de NH-90-helikopters opnieuw wordt uitgesteld en bijgevolg in een nieuwe begroting opnieuw zal moeten worden voorzien. Welke gevolgen dit zal hebben voor de komende investeringen en dus de uitvoering van het vorig jaar goedgekeurde investeringsplan blijft dus maar de vraag. Bent u de

mening toegedaan dat het investeringsplan onverkort zal worden uitgevoerd? Onze fractie is daar niet zo zeker van, maar misschien kunt u ons daar alsnog van overtuigen.

Een efficiënt Defensiebeleid wil ook zeggen dat wij eindelijk eens zelf met een concreet voorstel moeten komen om het hoofd te bieden aan de constante paradox tussen de stijgende veiligheidsuitdagingen enerzijds en het dalende Defensiebudget anderzijds. Er is vorig jaar heel veel gesproken over het zogenaamde *pooling and sharing*-concept in de commissie. Er zijn tal van hoorzittingen geweest die zeer leerrijk waren. Er bestaan al een aantal goedwerkende samenwerkingsconstructies, maar het blijft allemaal te vaag en te vrijblijvend. Er zullen knopen moeten worden doorgehakt. Buiten een opsomming van de reeds bestaande samenwerkingsmogelijkheden, kunnen wij daarover in uw beleidsplan weinig of niets vernemen.

Wat zal de inhoud zijn van de gesprekken die u binnenkort met uw buitenlandse collega's zult aangaan? Welke concrete voorstellen zult u zelf doen?

Ik heb u in de commissie ook gevraagd waarom u in uw beleidsplan niets hebt vermeld over het cyberdefensiebeleid. Dat is nochtans een van de grootste bedreigingen van Defensie, nu en in de nabije toekomst.

Ik wil u graag vragen om van deze gelegenheid gebruik te maken om aan het Parlement mee te delen wat u de komende jaren ter zake van plan bent. Kunt u mij ook een antwoord geven op de andere vragen die ik u stelde?

01.42 Karolien Grosemans (N-VA): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, 100 miljoen euro is het bedrag dat in 2013 op Defensie zou worden bespaard. Wij geven toe dat dit bedrag al veel beter is dan de 200 miljoen waarvan enkele maanden geleden sprake was.

Dat is echter geen reden om de minister schouderklopjes te geven en proficiat te wensen. Ik vrees immers dat wij hier binnen enkele maanden opnieuw zullen staan. Het is een traditie geworden dat Defensie telkens opnieuw als eerste in de rij moet staan en nog eens diep in de portemonnee moet tasten om de federale schuldenberg wat te verminderen. Het einde is nog niet in zicht, mijnheer de minister. Uw kruisgang is nog maar net van start gegaan. Veel geluk!

Een aantal zaken begint mij wel te verontrusten. Er is nog geen duidelijk meerjarenplan ondanks beloftes in het regeerakkoord. Wanneer stelt u dat meerjarenplan voor? Ook uw plannen om de hogere kaders te rationaliseren met 2 000 man blijven uit. Als u nog langer wacht, mag u hopen dat uw opvolger ze zal uitvoeren, al vrees ik dat het ijdele hoop zal zijn want die plannen zullen tegen dan hopeloos voorbijgestreefd en volledig ondergraven zijn door de besparingsdrang bij Defensie.

Bij het lezen van de begroting heb ik ook bemerkingen bij de uitgavenpost voor de beleidscel van de minister. In tijden van besparingen stijgt deze uitgavenenveloppe met ongeveer 44 000 euro. Volgens u is dit het gevolg van de uitvoering van de instructies van de minister van Begroting en van de loonindexering in de overheidssector. De lonen van de militairen en de brandstofprijzen blijven jaar na jaar stijgen. Het defensiebudget taant jaar na jaar. Het leger moet het dus doen met minder geld, minder personeel, minder materieel en minder comfort.

Mijnheer de minister, vindt u het verantwoord dat uw loon en uw representatiekosten dan met 6 000 euro worden opgetrokken? Misschien kan ik een suggestie doen. U kunt overwegen dit deel van uw loon op eigen initiatief af te staan. Dat zou een mooi symbolisch gebaar zijn.

(...): (...)

01.43 Karolien Grosemans (N-VA): Ik zal het hem vragen. De heer Peumans heeft dat toch opgevolgd, net zoals de Kamervoorzitter. Ik meen dat het 20 % was.

De **voorzitter**: 25 procent.

01.44 Karolien Grosemans (N-VA): Een andere bedenking die ik wil maken, gaat over de geschiedenis met de NH90. De 100 miljoen euro die dit jaar op Defensie zou worden bespaard, omvat 67,3 miljoen euro uitgestelde betalingen, en dit omwille van vertragingen in de productielijn, waardoor die twee NH90 niet

kunnen worden geleverd.

Dit is dus een boekhoudkundige aanpassing. Ik geloof u niet wanneer u zegt dat dit slechts een begrotingsaanpassing is, want ik denk dat u die 67,3 miljoen euro kwijt bent. Ik geloof nooit dat u bij uw begroting volgend jaar 67,3 miljoen extra zult kunnen inschrijven onder de vereffeningskredieten voor investeringen in materieel. Ik hoop ongelijk te krijgen, maar ik vrees ervoor.

Al die vertragingen doen trouwens de wenkbrauwen fronsen. In maart 2010 bedroeg de vertraging voor de levering van die NH90 vijf maanden. Uiteindelijk zitten we al met achttien maanden vertraging. Mijn gezond verstand zegt dat een vertraging van achttien maanden niet te wijten kan zijn aan vertragingen in de productielijn.

Indien die vertraging te wijten is aan de fabrikant, en bijvoorbeeld niet het gevolg is van het feit dat u als koper expliciet vraagt om later te leveren, zou ik die helikopters heel grondig nakijken en controleren of alles wel naar behoren functioneert, dit om Fyrarampscenario's te vermijden.

Mijnheer de minister, u weet ook dat als een leerling een werkstuk veel later aflevert dan de afgesproken deadline, dit meestal niet aan alle normen voldoet.

Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik wil afsluiten met de volgende bemerking. Om een stevig huis te bouwen, moet er eerst een degelijke fundering worden gelegd. Dat geldt ook voor Defensie. Wij willen een duurzaam beleid voeren, maar dan moet er natuurlijk een stabiel budget voorhanden zijn.

Defensie heeft gedurende de jongste jaren meer dan proportioneel bijgedragen aan de besparingen aan de uitgavenzijde en aan de rationalisatie van het ambtenarenkorps. Het Defensiebudget is niet geïndexeerd en de continue besparingen daarbovenop knijpen Defensie langzaam maar zeker dood en zorgen er ook voor dat elk hervormingsplan faalt.

Onze fractie stelt dan ook voor om hier orde op zaken te stellen zodat een degelijk en duurzaam beleid en een langtermijnbeleid kan worden uitgewerkt en uitgevoerd. Wij willen ook verdere stappen in de richting van meer internationale samenwerking. Hier pleiten wij in het bijzonder voor een leger van de Lage Landen. Als wij een relevante speler willen blijven op de internationale scène, dan is zo'n leger van de Lage Landen de enige mogelijke piste die kan bewandeld worden.

Mijnheer de minister, ten slotte kijken wij ook uit naar uw voorstel inzake de statutenwijzigingen voor de militairen dat een antwoord moeten bieden op de problemen waarmee Defensie op HR-gebied kampt. Wij wachten hierop reeds heel lang en hopen dat die plannen zo snel mogelijk kunnen worden voorgelegd en geen vertraging oplopen van 18 maanden, zoals de NH 90.

01.45 Theo Francken (N-VA): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister van Defensie, ik wil heel kort het woord nemen over Mali. Er was gisteren een beslissing, als men het zo kan noemen, van het kernkabinet over de eventuele vraag van de Fransen om extra troepen te sturen. Ik heb daarover een aantal vragen en één opmerking.

Zal het nu definitief zeker een missie van de Europese Unie worden of blijft het een missie onder Frans gezag? Wat is nu juist de status van deze missie? Is dat reeds beslist of is dat nog een *ongoing process*? Kunt u daarover duidelijkheid verschaffen?

Wat is er juist gevraagd of wat ligt in de weegschaal? Wanneer zal de evaluatie nu juist plaatsvinden?

Dan heb ik nog een opmerking. U hebt het misschien gelezen, het verscheen vandaag ook op Belga. Wij zeggen dat een extra theater openen, het is eigenlijk reeds geopend maar goed, een lang theater openen gedurende meerdere jaren in Mali alleen maar kan als het theater in Libanon wordt afgesloten, als het detachement wordt teruggetrokken. Het is niet opportuun om de versnippering verder te zetten inzake Defensie en onze operationele functies in het buitenland.

Wij vinden dat wij inderdaad internationaal een betrouwbare partner moeten zijn. U weet dat u op dat vlak de steun hebt van onze fractie. Dat zal ook zo blijven. Maar stop met de versnippering. Ik denk niet dat er één Europees land is dat op 4, 5, 6 theaters tegelijkertijd opereert met dezelfde schaalgrootte uiteraard.

Het is een warme oproep om het theater in Libanon stilaan af te bouwen en om te gaan voor een nieuw theater in Mali, dat kan voor ons perfect. Maar het mag geen en-en-verhaal zijn.

01.46 **Didier Reynders**, ministre: Monsieur le président, chers collègues, pour un certain nombre de questions, il s'agit de sujets qui ont souvent fait l'objet de débats, pays par pays ou pays par région, en commission. Nous avons tenu à débattre régulièrement, que ce soit sur l'Afrique centrale ou sur la Syrie, thèmes fréquemment abordés. Je reviendrai brièvement sur certains points.

Mijnheer Valkeniers, inzake de Europese Unie en Europa in het algemeen, is het duidelijk dat wij niet dezelfde visie delen. Zelf pleit ik voor een meer federale aanpak op Europees vlak, met enerzijds verantwoordelijkheid voor de landen, maar anderzijds ook echte solidariteit. Dat komt misschien niet met uw visie overeen.

In het voorbije jaar heb ik tijdens meerdere vergaderingen contact gehad met tien collega's van Buitenlandse Zaken, een groep die vergadert onder het voorzitterschap van Guido Westerwelle, mijn Duitse collega. Wij denken allen in dezelfde richting: een meer federale aanpak. Afgelopen maandag heb ik nog een vergadering georganiseerd met drie collega's van Europese Zaken, met name collega's uit Italië, Frankrijk en Duitsland. Daar is gebleken eveneens dat wij dezelfde visie hebben over een evolutie naar een eerder federale aanpak.

Wel kan ik u gelijk geven als u ijvert voor een beter industrieel beleid. Dat is juist en wij hebben dat ook gevraagd. Op de volgende Europese Raad, die vandaag, morgen en misschien ook zaterdag plaatsvindt, zullen wij een ontwerp van conclusie bespreken waarin, op onze vraag, een referentie aan een industrieel beleid is opgenomen, meer specifiek op twee punten.

Inzake buitenlandse handel is het nuttig om meer akkoorden te hebben met verschillende landen, zoals de Verenigde Staten, Canada, China, Japan en Korea, maar een voorwaarde daarbij is dat wij binnen Europa toch een sterker industrieel beleid zouden kunnen voeren. Dezelfde vraag hebben wij gesteld inzake de financiële meerjarenplanning.

Er is ook een vraag om meer steun te krijgen voor een herstructurering van de industriële sector, waarbij ik bijvoorbeeld meteen denk aan de automobielsector in Limburg of de staalindustrie in Luik of in nog andere plaatsen. Ook willen wij in de toekomst een betere investering, dus nieuwe industrie. Dat betekent investeringen in onderzoek en in verschillende nieuwe projecten op Europees vlak.

Het lijkt mij een zeer goed idee om die vraag in de teksten op te nemen. Daartoe hebben wij nu de steun gekregen van verschillende partners.

Wij zouden terug moeten gaan naar een meer sectoriële aanpak, zoals in het begin. Zo vernoem ik landbouw en staal, maar ook bijvoorbeeld kernenergie. In het begin werden die verschillende sectoren op Europees vlak bestuurd. Dat proberen wij nu terug meer te doen.

Ten gronde zal ik geen antwoord geven op al uw opmerkingen, want u hebt een andere visie op de Europese Unie. Dat heb ik wel goed begrepen.

Mijnheer Luykx, ik kom nu tot Congo. Ik zal niet teruggaan tot de verkiezingen van 28 november 2011, maar ik begrijp uw redenering wel.

Zoals ik al gezegd heb, ben ik in de uitvoering van mijn ambt voor de eerste keer naar Congo gegaan in maart 2012. Het was niet gemakkelijk om daartoe steun te krijgen van alle fracties en ik kreeg ook veel kritiek. Enkele maanden later heb ik echter een andere vraag gekregen, namelijk of ik geen oplossing kon vinden voor het oosten van Congo. Welnu, het is zeer moeilijk om een oplossing te vinden voor het oosten van Congo zonder dat ik ook maar enig contact zou mogen onderhouden met de overheden in Congo en in de buurlanden aldaar. Ik zal echter niet alle stappen herhalen.

Wat willen wij doen en op welke basis werken wij? Wij staan in contact met de secretaris-generaal van de Verenigde Naties Ban Ki-moon voor een nieuw plan met, ten eerste, een speciaal gezant. Ik hoop dat Ban Ki-moon deze in de loop van de volgende dagen of weken zal kunnen benoemen.

Ten tweede, er moet een kader komen voor de onderhandelingen met de verschillende landen, niet alleen

met Congo maar ook met de buurlanden.

Ten derde, er zijn enkele verzoeken aan Congo, zoals ik altijd al heb gezegd. Wij vragen een echte hervorming van het staatsapparaat en misschien nog meer van de veiligheidsdiensten. Er zijn echter ook verzoeken ten opzichte van de buurlanden en misschien zijn wij op dat vlak een van de enige landen. Men zegt dat het te laat is voor Rwanda. Te laat? Misschien staan wij alleen op dit moment. Wij moeten nog meer druk uitoefenen op de buurlanden. Dat is onze taak.

De eerste taak van België wat Congo betreft is een inspanning leveren om Congo op de agenda te plaatsen op het Europese en internationale vlak.

Mme Boulet est intervenue sur le même sujet. Je ne dis pas que nous sommes les seuls, car plusieurs partenaires nous aident. Seulement, si la Belgique ne remet pas systématiquement sur la table le dossier de l'Afrique centrale et du Congo, personne d'autre ne le fera. Je peux parfois le comprendre, quand on voit ce qui se passe en Syrie, au Mali ou au Moyen-Orient, et je pourrais multiplier les exemples.

Je voudrais profiter de cette heure tardive ou de ce début de matinée – je ne sais pas comment vous concevez les choses à la Chambre – pour dire ceci: on peut demander de prendre beaucoup d'initiatives au Congo; il faut simplement fournir un effort de sécurité dans l'Est. Je veux bien préparer des notes sur les régions du monde – et c'est une demande légitime. Néanmoins, il existe un rapport d'une commission parlementaire ayant trait au drame du Rwanda, qui demandait, dans ses conclusions, que nos troupes ne soient plus présentes directement en Afrique centrale.

Voilà une question qu'on pourrait se poser: la Belgique doit-elle s'interdire par principe d'être absente de ce terrain, y compris sur le plan militaire? Demander sans arrêt de prendre des mesures tout en affirmant que nous n'allons pas participer, je ne pense pas que ce soit la meilleure solution. Je ne dis pas que nous devons décider d'opérer militairement dans l'Est du Congo, mais pourquoi garder cette idée de s'exclure, alors qu'on nous demande de participer en beaucoup d'autres endroits? Voilà un débat qu'il serait peut-être intéressant de reprendre avec le parlement.

Nous avançons.

Ik heb gezegd dat er een speciale gezant moet komen, die een echte dialoog tot stand moet brengen tussen de buurlanden van Congo en Congo zelf. Bovendien moet er een versterking komen van het mandaat van de MONUSCO met een nieuwe internationale macht bij MONUSCO. Onder andere Zuid-Afrika en Tanzania hebben voorgesteld om 2 000 extra manschappen te leveren, maar dan wel met een meer offensieve aanpak. Men mag zich immers niet langer beperken tot de bescherming van de bevolking.

Wij proberen dat tot stand te brengen en willen daar ook echt aan meewerken in het kader van de Verenigde Naties. Voorts willen wij een controlemechanisme opstarten met het oog op een dialoog en een positieve evolutie op het terrein.

Ik heb hetzelfde gezegd in verband met Rwanda. Wij zijn misschien het enigste land dat echt druk wil uitoefenen op Rwanda. Dat geldt niet voor heel wat andere landen. Het lijkt mij nochtans nuttig om druk te zetten om zo tot meer resultaten te komen in Rwanda. Rwanda hield altijd vol geen deel uit te maken van het probleem. Het moet echter wel deel uitmaken van de oplossing en tot nu toe is het niet zo gemakkelijk om van de Rwandese overheid een positieve reactie te krijgen.

Ik kom dan tot de toestand in Syrië. In samenwerking met de Benelux en de Europese Unie werken wij aan een politieke oplossing. U weet dat Rusland een veto heeft gesteld. Ik was enkele dagen geleden in Moskou voor een ontmoeting met mijn collega, Sergey Lavrov. Rusland en China stellen hun veto voor een politieke oplossing. Wij steunen Lakhdar Brahimi, de speciale gezant van de Verenigde Naties.

Mme Boulet demandait ce que l'on pensait des propositions de dialogue. Je souhaiterais que Lakhdar Brahimi puisse venir avec une proposition en la matière. Si l'ensemble de l'opposition est prêt à débattre avec certains membres du régime ou de la communauté alaouite, pourquoi pas? Dès le début, nous avons dit qu'avec Bachar el-Assad, ce n'était plus possible: il doit partir. Je pense que nous en restons à cette démarche.

Au-delà de cela, sommes-nous prêts à faire plus en Syrie?

Aldus luidde ook de vraag van de heer Luykx. Het moet heel concreet zijn. De minister van Defensie is hier ook aanwezig. Wij zijn niet bereid om alleen met Belgische troepen naar Syrië te gaan. Wij moeten het akkoord krijgen van de Verenigde Naties. Ook moet er een actie van vele landen op internationaal vlak komen, maar er is op dit moment echter geen steun voor een dergelijke actie.

Er zijn vele besprekingen aan de gang binnen de Europese Unie over een wapenembargo. Wij zullen misschien nog in februari 2013 of begin maart 2013 een bespreking houden over de vraag wat de mogelijkheden zijn om meer te doen dan wij vandaag doen.

Ik ben ter zake erg voorzichtig. Met welke groepen in Syrië kunnen wij op het veld werken? Er is een nationale coalitie in het buitenland. Welke band is er echter tussen een dergelijke coalitie en de verschillende groepen binnen Syrië?

De toestand is erg gevaarlijk. Ik heb vele vragen gekregen in het Parlement over een mogelijk gebruik van Belgische wapens, bijvoorbeeld vanuit Lybië, Syrië, Gaza en andere plaatsen. Welke gevolgen heeft een dergelijke levering van nieuwe wapens naar de verschillende groepen in Syrië?

Wij zijn dus voorzichtig. Wij staan open voor een bespreking, maar zijn erg voorzichtig.

Madame Boulet, pour ce qui concerne ce que nous pouvons faire de plus –vous y êtes revenue en particulier – sur le plan humanitaire, en fonction de la situation qui se dégrade, je vous dirais que nous intervenons auprès des réfugiés dans les pays voisins, au Liban, en Irak, en Jordanie ou en Turquie. Je me suis personnellement rendu dans un camp à la frontière entre la Turquie et la Syrie. Nous y investissons avec la Coopération. Notre engagement s'élève à présent à 9 millions d'euros. Pour la Belgique, ce n'est pas mal comparé aux nombreux partenaires, mais il faut faire davantage en Syrie. Il est très difficile d'avoir accès directement au terrain. Les corridors humanitaires ont besoin d'un accompagnement militaire. Cependant, il n'y a pas de volonté internationale pour aller dans ce sens.

Par contre, nous avons déposé à Genève une proposition de déclaration des parties contractantes pour demander l'application du droit humanitaire international par les deux parties, le régime comme les forces d'opposition. Nous bénéficions maintenant du soutien de l'Union européenne, du monde arabe et j'ai pu en parler avec nos collègues tant chinois que russes. Nous pouvons travailler ensemble sur cette démarche. C'est une situation minimale, mais personne aujourd'hui ne peut obtenir beaucoup plus sur le terrain syrien. Donc, nous tentons aussi d'avancer dans l'application du droit humanitaire.

Mijnheer Luykx, het klopt dat België mee de tweede lijn vormt en niet aanwezig is in de eerste lijn bij de onderhandelingen met Iran. Die taak is weggelegd voor andere landen, met mevrouw Ashton als voorzitter van de delegatie. Wij proberen mee te werken aan twee punten: enerzijds sancties en anderzijds onderhandelingen. Het nemen van initiatieven is geen taak van België alleen. Wij kunnen wel steun bieden aan onze Europese collega's die daar samen met de Verenigde Staten en Rusland mee bezig zijn. Ik moet helaas pessimistisch blijven, want tot nu toe is er geen vooruitgang geboekt met de onderhandelingen met Iran.

En ce qui concerne le Mali, je laisserai évidemment mon collègue de la Défense revenir sur les aspects militaires. Deux ou trois choses simplement: d'abord j'aurai l'occasion d'être sur place, à Bamako, la semaine prochaine. Tout comme nous avons soutenu l'action menée par la France dans l'opération Serval, nous sommes évidemment tout à fait prêts à soutenir le processus, à participer à l'opération européenne, cela a d'ailleurs été répété à l'issue d'un cabinet restreint.

Je rejoins ce que M. Dallemagne disait, mais vous devez aussi comprendre que nous sommes en plein débat budgétaire. Il va falloir évaluer l'ensemble. Je crains, je ne le cache pas, une présence très longue des forces françaises au Mali. On ne peut pas non plus nous demander de contribuer longtemps à une opération de type Serval incluant de la logistique et, quand même, 75 militaires sur place; et en même temps de prendre une part importante à une opération européenne de formation, que ce soit à travers des formateurs ou des forces spéciales, ce que nous avons la capacité de faire. Nous demandons une évaluation d'ensemble, et éventuellement un *burden sharing*, au moins une répartition correcte en Europe. Mais bien entendu, à ce propos, nous aurons fin d'année à préparer un débat au Conseil européen sur la Défense européenne.

Je vous rejoins totalement: on ne peut pas plaider sans cesse pour une défense européenne et puis mettre les deux pieds en dehors des actions que l'Union veut mener. Je rappelle toutefois que nous sommes présents au Mali et qu'il faudra faire une évaluation d'ensemble de notre participation. J'aurai l'occasion d'en parler avec les autorités maliennes, parce qu'il faut aussi entamer le processus politique. L'opération militaire est une chose. La seule solution réelle au Mali, c'est d'avoir un dialogue politique entre un gouvernement un peu plus fort à Bamako et le Nord du pays. C'est la situation au Mali. Je l'ai dit en commission, toute comparaison avec une situation nationale est purement fortuite. Il faut entamer ce dialogue sur les relations entre les deux parties du pays.

En ce qui concerne la Birmanie, vous allez croire que je vous annonce l'ensemble des visites, mais j'y serai à la mi-mars. Je tiens à vous faire remarquer, je vais y revenir pour une autre région du monde, que ma visite fait suite à celle de cette semaine de mon homologue birman à Bruxelles. Je lui ai évidemment évoqué les demandes des Régions de voir se développer le commerce avec la Birmanie de manière forte, puisque j'y serai à la mi-mars.

La Région flamande et la Région wallonne, je pense que vous participez d'une manière ou d'une autre, en tout cas à travers certains de vos représentants du gouvernement wallon qui y seront présents pour des missions commerciales fin mars. J'ai évidemment plaidé, à leur demande, pour que les entreprises belges puissent être présentes en Birmanie.

J'ai aussi plaidé pour deux choses: la libération de prisonniers politiques, et je peux vous dire que j'enverrai avant d'y aller une liste qui nous sera fournie par Amnesty International des prisonniers politiques, en demandant une réponse au cas par cas sur leur situation. J'ai aussi, bien entendu, évoqué la situation des minorités ethniques, particulièrement kachin – mais il y en a d'autres. On me dit que des négociations reprennent, je voudrais savoir exactement de quelle façon. Vous savez qu'il y a encore eu des violences très récemment.

Mais c'est notre tâche. Vous avez évoqué de la même façon l'Arabie saoudite. Si je devais décider de ne me rendre que dans les pays où ne se pose aucun problème de droits de l'homme, de peine de mort, de discrimination envers l'orientation sexuelle ou contre les droits de la femme, je voyagerais évidemment beaucoup moins. Mais, là aussi, il faut une certaine cohérence. Quand je suis en Arabie saoudite, je plaide également pour l'abolition de la peine de mort ou, en tout cas, pour un moratoire, parce qu'on n'en est pas encore là dans ce pays. Je plaide aussi pour le renforcement des droits des femmes – j'en ai parlé en commission, donc je n'y reviendrai pas ici –, y compris celui de conduire simplement un véhicule, ce qui y est pour le moment interdit. Mais je suis tenu de rencontrer sur place les attachés commerciaux des différentes Régions, qui me demandent de défendre les intérêts des entreprises wallonnes, bruxelloises et flamandes en Arabie saoudite. C'est donc un peu compliqué. Ou alors, nous pouvons laisser uniquement les attachés commerciaux des Régions défendre nos entreprises et ne jamais aller nous exprimer sur les droits de l'homme, les droits de la femme, la peine de mort ou d'autres thèmes que je viens d'évoquer.

En tout cas, dans tous les pays que j'ai parcourus, j'ai tenté à chaque fois de défendre les valeurs qui sont les nôtres et je répète que la priorité de notre politique, ce sont les droits de l'homme. Et nous sommes en première ligne quand il s'agit de plaider pour l'abolition de la peine de mort - ou pour un moratoire là où l'abolition est actuellement impossible. Nous demandons aussi que beaucoup de pays nous rejoignent dans notre lutte contre les mines antipersonnel, mais aussi dans la défense des droits des enfants et des femmes, ainsi que de tous ceux qui sont victimes de discrimination frappant l'homosexualité dans plusieurs pays, dont la Russie. Vous savez que des textes ont été déposés à la Douma à ce sujet. Pour ce faire, il faut y aller et discuter avec les pays avec lesquels nous pouvons travailler et ne pas laisser uniquement le volet "commerce extérieur" être pris en charge par les Régions dans tous ces pays sans autre forme de procès. J'espère que, cette fois-ci, la séquence en Birmanie sera bonne. À la mi-mars, j'aurai l'occasion de m'exprimer sur ces sujets, avant que – notamment à la demande de votre formation politique – les agences régionales n'aillent avec des entreprises entamer une grande discussion commerciale dans ces pays.

Je vous remercie, avant d'en venir au dernier point, pour votre soutien en termes de prévention des conflits. Les budgets sont encore là. Au demeurant, je travaillerai avec mon collègue en charge de la Coopération pour voir comment intervenir de manière conjointe en chaque endroit. Si des projets vous paraissent particulièrement importants à cet égard, n'hésitez pas à me les faire parvenir. Vous avez dit vous-même que développer un projet à Kidal n'était guère facile, ces derniers temps. Il a même fallu que l'armée française intervienne pour libérer la ville. Les frontières algériennes sont fermées.

Pour terminer ma présentation des voyages, je vous ai dit que je serai à Bamako la semaine prochaine. Sur la route, je m'arrêterai à Alger. Vous voyez que nous aurons l'occasion d'évoquer également la situation en Algérie.

Vous avez également abordé le débat relatif à la diplomatie économique. À ce sujet, je voudrais vous faire remarquer que le gouvernement fédéral a décidé depuis longtemps, et encore cette fois-ci, de mettre en place un ministre des Affaires étrangères, des Affaires européennes et du Commerce extérieur. Autrement dit, six formations politiques de cette assemblée ont considéré qu'il était utile d'avoir, au niveau fédéral, un ministre du Commerce extérieur, comme cela a d'ailleurs toujours été le cas. En cette qualité, j'ai eu l'occasion de siéger au Conseil européen qui traite du commerce et de discuter de l'ensemble des accords commerciaux avec nos partenaires sur la scène internationale.

Ik heb ook de vraag van de heer Luykx daarover gehoord, maar er is niets nieuws. Ik begrijp de redenering dat overleg nodig is, maar wij hebben daarover al vijf jaar veel overleg gepleegd met de Gewesten en de verschillende ministers.

Ik citeer punt 8 van de beleidsnota van Karel De Gucht van 28 april 2008 over buitenlandse handel en economische diplomatie: "België is een exportland: onze welvaart, tewerkstelling en welzijn zijn in sterke mate afhankelijk van het buitenland. De opkomst van nieuwe economische grootmachten binnen de geglobaliseerde wereld zorgt voor een toegenomen concurrentiedruk, die ons voor nieuwe uitdagingen stelt. Dit vereist aanzienlijke en bijkomende inspanningen van onze zijde. Buitenlandse Zaken wenst hieraan tegemoet te komen door de economische diplomatie te versterken. Economische diplomatie blijft dan ook een topprioriteit voor het beleid van het komende jaar en moet een van de kerntaken worden van de FOD Buitenlandse Zaken. Dat de bevoegdheid voor Buitenlandse Handel in de regering werd toevertrouwd aan de minister die Buitenlandse Zaken onder zijn bevoegdheid heeft, is op dit vlak een welgekomen ontwikkeling, die de coherentie en doelgerichtheid ten goede komt."

Daarna hebben wij een andere minister van Buitenlandse Zaken gehad, de heer Letermé, ook voormalig Vlaams minister-president, voor een zeer korte periode, die in krachtlijn 13 van zijn algemene beleidsnota op 5 november 2001 het volgende stelt: "De economische diplomatie moet verder worden uitgebouwd en zulks des te meer daar in onze economie het buitenland als afnemer en als investeerder een van de grootste werkgevers is." Het is praktisch dezelfde tekst als die van Karel De Gucht, dus ik zal hem niet herhalen. In 2009 wilden wij al een dynamischer statuut voor de adviseurs van de buitenlandse handel, exact hetzelfde voorstel als vandaag. Wij hebben gewoon enkele jaren gewacht.

Madame Boulet, il n'y a pas eu de note de politique générale de M. Vanackere puisque nous étions en affaires courantes; par contre, je ne peux pas enlever grand-chose au discours qu'il a prononcé le 12 octobre 2011 devant le Cercle de Lorraine, intitulé "La diplomatie économique et le commerce international".

Je cite: "Pour ce qui est de notre diplomatie économique, la défense des intérêts économiques belges à l'étranger se trouve au cœur de notre politique étrangère". Relisez ma note: j'essaie d'être un peu plus modéré sur la manière d'affirmer la place de la diplomatie économique au sein de notre politique étrangère.

Ik zeg enkel dat het een oude traditie is. In het buitenland brengt het federaal beleidsniveau allerhande aangelegenheden te berde. Zo heb ik bij mijn bezoek aan Moskou en Warschau van enkele dagen geleden overlegd met alle Belgische bedrijfsleiders en de vertegenwoordigers van de Gewesten om hun vragen te kennen. Die vragen heb ik dan aan mijn collega-regeringsleiders gesteld en ik zal dat blijven doen.

Wij pleiten er in het buitenland samen voor dat er meer investeerders naar België zouden komen. Ik niet alleen. De eerste minister was bijvoorbeeld in Davos, waar hij samen met de heer Peeters de notionele-intrestaftrek verdedigd heeft, alsook de vermindering van de belasting voor onderzoekers en de *tax shelters*, allemaal federale maatregelen die meer investeringen in België moeten aantrekken. Wij zullen dat ook blijven doen.

Tot slot, ik heb van alles gehoord en gelezen over de kostprijs daarvan. Maar er is geen kostprijs. In de verschillende landen zijn de lokale bedrijfsleiders vragende partij om samen te werken met onze ambassade. In het verleden opereerden wij onder de titel Buitenlandse Handel. Om geen misverstanden te creëren, zal dat nu gebeuren onder de titel Economische Diplomatie. Er zal in elk geval kostenloos worden samengewerkt door onze ambassades en door de vertegenwoordigers van de Gewesten. Ik meen dat dat

zeer nuttig is.

En ce qui me concerne - cela je le dirai peut-être à Mme Boulet -, ayant entendu les citations, même si je n'ai pas participé à tous les débats du Parlement wallon et je m'en excuse, je pense que c'est notamment à la demande du même ministre régional wallon que, par exemple, le premier ministre a osé franchir le pas de rencontrer M. Mittal à Davos. Si je vous suis, c'est une compétence exclusive des Régions et nous ne devrions pas nous en occuper. Non, je crois que l'on doit collaborer, travailler ensemble et faire en sorte, ensemble, que l'on essaye d'améliorer la situation dans notre pays grâce à des exportations, grâce à des investissements à l'étranger, mais grâce aussi à des investissements étrangers en Belgique. Je le répète: nos ambassades sont à la disposition des représentants des Régions pour travailler avec eux. Chaque fois que je vais à l'étranger, je me coordonne avec ces mêmes représentants régionaux. J'espère que cela sera aussi possible avec les différents ministres en charge de cette matière. Je n'ose pas imaginer que l'on se dise qu'un jour, quand le premier ministre, le ministre des Affaires étrangères ou un autre membre du gouvernement fédéral se rend à l'étranger, il s'interdirait une chose: la défense des intérêts économiques de notre pays. Cela n'aurait aucun sens.

Je vais applaudir moi-même car, malheureusement, je représente toute ma famille politique.

Le **président**: Dans le même ordre d'idées, puisqu'on a parlé de diplomatie économique, on doit aussi parler de démocratie parlementaire et signaler que, vendredi prochain, à 7 h 30, la Chambre et le Sénat recevront, dans cet hémicycle, les diplomates belges qui participent à la semaine diplomatique en présence du ministre des Affaires étrangères. Les parlementaires qui sont intéressés peuvent nous rejoindre. Comme il s'agit d'une première, autant le signaler.

01.47 **Minister Pieter De Crem**: Mijnheer de voorzitter, waarde collega's, ik dank alle leden die intervenieerden. De heer Lacroix, mevrouw Ponthier, mevrouw Grosemans en de heer Francken ontwikkelden een aantal uiteenzettingen die natuurlijk al plaatsvonden tijdens de begrotingsbesprekingen in de commissie.

Tout d'abord, je tiens à remercier notre collègue Lacroix pour son intervention. Il a répété des propos qu'il a tenus au sein de la commission.

En fait, je partage tout à fait l'ambition de notre collègue et de son groupe. C'est l'ambition qui coïncide avec celle du parlement tout entier, c'est-à-dire de bien préparer le sommet européen qui se tiendra au mois de décembre et qui mettra l'accent sur ce deuxième pôle du Traité de Lisbonne: "Le développement d'une vision de politique de la Défense au niveau européen."

Cela dit, j'ai bien reçu les documents et les notes déposés à ce sujet. Je pense même qu'il y avait des résolutions qui seront votées prochainement. Bien entendu, n'oublions pas que le développement d'une politique de la Défense européenne coûtera aussi de l'argent. À côté de chaque proposition inscrite dans cette résolution, j'aimerais disposer d'un coût approximatif sous peine de se perdre dans ces discussions.

Deuxièmement, en ce qui concerne les opérations militaires à l'étranger, je tiens à remercier M. Dallemagne de son intervention lorsque notre collègue Lacroix a parlé de notre présence et de notre participation aux opérations au Mali.

Nous avons répondu immédiatement de manière positive à la demande de la France, dans la composition que vous connaissez: l'envoi des deux C-130 et des hélicoptères. À présent, nous sommes en train d'évaluer au niveau européen ce qui pourrait être fait après cette phase transitoire qu'est l'opération Serval. C'est un peu la stimulation de la demande, mais aussi de la réponse: nous attendons une question spécifique de la France, tandis qu'au niveau européen, nous nous organisons.

Évidemment, on ne peut pas être "un peu enceinte". Lorsqu'on croit vraiment dans le fait que l'Union européenne doit jouer un rôle très important, on ne peut attendre dans un coin et voir comment le soleil se lève, puis observer dans quelle situation on se trouve au moment du crépuscule.

Je pense que l'intention du gouvernement a été correctement transmise par le communiqué rédigé à l'issue du *kern*. Les capacités demandées par les Français sont l'entraînement, la force de protection, l'envoi par exemple d'un hôpital militaire de campagne, ce qui n'entre pas dans nos compétences. Donc, nous nous attendons à des demandes très spécifiques.

Une réunion très importante se tiendra demain et même après-demain avec les chefs de gouvernement et à laquelle participera le gouvernement belge. Les entretiens avec les Français vont réellement nous aider à concrétiser notre question.

Cela dit, je répondrai aux questions et suggestions faites par M. Francken avant d'en venir à celles de Mmes Ponthier et Grosemans.

Na de operatie Serval zitten wij in een overgangsfase tot EUTM van start gaat. Europa haalt nu een beetje tijd in via de tweede *Fourth Generation Conference*, die gisteren heeft plaatsgevonden. Het zijn moeilijke budgettaire tijden voor vele Europese landen. Tijdens de Europese top die morgen begint en die tot vrijdag doorgaat, zullen we de Fransen die als de *lead nation* worden beschouwd, heel specifieke vragen stellen.

Het tijdsperspectief voor de *European Training Mission* is niet zes maanden of een jaar; men rekent op een termijn van vijftien maanden. Die militaire operatie onder een Europese koepel zou dus wel eens kunnen duren tot 1 juli van volgend jaar. We zullen zien hoe dat allemaal verloopt. Het kernkabinet heeft zich gisteren bereid verklaard om een bijdrage te leveren. Nu wordt vastgelegd wat dat is: opleiding, of *force protection*, of andere zaken, naar gelang van heel specifieke vragen.

Ik deel het standpunt dat het de taak is van de Belgische Defensie om deel te nemen aan operaties in het buitenland. Maar we kunnen inderdaad niet deelnemen aan alle operaties bij conflicten in de wereld. Het probleem met militaire operaties is dat men heel vaak weet wanneer men instapt, maar dat het heel moeilijk is om zich eruit terug te trekken. Ik heb dat zelf bijna vijf jaar geleden meegemaakt, toen we gestart zijn met de operatie EUFOR in Tsjaad, waar we meer dan een jaar aanwezig zijn geweest. Het was een hele krachttoer om die operatie op tijd te beëindigen.

Laten wij met Europa dus bekijken wat wij zullen doen.

U verwijst terecht naar de operatie in Libanon. Ik heb over het thema recent in de commissie nog met u van gedachten kunnen wisselen. U opteert voor een stopzetting van de operatie in Libanon. De regering acht de operatie in Libanon daarentegen voorlopig nog nuttig en gunstig. Zij draagt immers bij tot de stabiliteit in de regio, hoewel ik met u de opinie deel dat de eigenlijke kernopdracht, namelijk het afbakenen van de *blue line* en de ontmijningsopdracht, in een fase van beëindiging komt.

Ook daar heb ik er bij de Verenigde Naties op aangedrongen om in een heroriëntatie te kunnen werken. Ik heb de goedkeuring nog altijd niet gekregen. Ik deel echter uw mening dat wij ook in een ruimer perspectief onze operaties op tijd moeten kunnen durven evalueren.

Ik kom nu bij de vragen van mevrouw Ponthier en mevrouw Grosemans. Zij gingen over de begroting en over investeringen, met name in een aantal heel specifieke projecten die er waren.

Defensie kan niet zonder investeringen.

Mevrouw Ponthier en mevrouw Grosemans, in het begin van de legislatuur was er geen ruimte om te investeren, wat u ook weet. U ziet dat ook in de statistieken: 242 miljoen euro aangehouden investeringsinspanningen in 2013 en 2014 zijn verworven. Door de gunstige marktvoorwaarden zijn zij bij de toewijzing voor 2013 nu op iets minder dan 242 miljoen euro vastgesteld. Wij zullen nog zien wat 2014 brengt. Wij zullen ons deel van de investeringen wellicht kunnen aanhouden.

De NH90 en de vertragingen ervan hebben niets te maken met een doorgestoken kaart naar de leverancier, met het verzoek om ons wat te helpen, door een vertraging op het leveringsschema naar voren te schuiven. Een dergelijke houding zou contraproductief zijn. Ik kan u in alle openheid melden dat zulks niet het geval is.

Er zit vertraging in de leveringsketen. Dat is betreurenswaardig en ik vind dat we moeten aandringen op een heel spoedige levering om de heel eenvoudige reden dat we de NH90-helikopters in de beide configuraties, zowel transport als *search and rescue*, echt nodig hebben. Dat leveringsschema nog verlaten zou ons in grote operationele moeilijkheden kunnen brengen. Dat wens ik dus zeker niet.

Mevrouw Ponthier, u hebt een aantal vragen gesteld over de begroting en het statuut korte duur. Ik meen te mogen verwijzen naar mijn antwoord in de commissievergaderingen, ook wat betreft het statuut met

betrekking tot het medisch-technische korps. Ondertussen zijn daar weinig veranderingen. Er is kritiek van de vakorganisaties. Dat is ten dele te begrijpen zij het niet altijd terecht. Ik zal doorgaan met die hervorming wat het personeelsaspect betreft. Ik heb geen enkele indicatie dat daar vertraging op zou zitten. Ik engageer mij tegenover het Parlement om zo vlug mogelijk na de concertatie met de teksten naar het Parlement te komen.

01.48 Jean-Pascal Labille, ministre: Monsieur le président, je vais essayer d'être relativement succinct. Tout d'abord, madame Snoy, vous le savez – on en a beaucoup parlé en commission –, la diminution budgétaire de 100 millions d'euros a été répartie de la façon suivante: 1 million d'euros sur l'évaluation, 40 millions d'euros sur la coopération gouvernementale, 45,5 millions d'euros sur la coopération multilatérale et 13,5 millions d'euros sur l'aide humanitaire.

En ce qui concerne un point important que vous avez souligné, à savoir les compétences dites usurpées, je rencontrerai, probablement au cours de la semaine prochaine, les représentants des universités qui m'ont contacté. Nous essaierons de trouver une solution à ce problème qui retient votre et mon attention. Je vous tiendrai, évidemment, au courant des résultats lors d'une prochaine réunion de commission.

Ik kom tot de vragen van mevrouw De Meulemeester. Wij praten veel met elkaar. Er is inderdaad nog veel werk aan de winkel: een koninklijk besluit, een interministeriële conferentie, een interdepartementale conferentie, een vierde beheerscontract met de BTC en de BIO.

Ik kan u zeggen dat alles door mijn kabinet werd behandeld. Wij hebben ook een tijdslijn uitgezet. Wij zullen het hierover zeker in de volgende commissie hebben. Er is inderdaad veel werk aan de winkel.

Wat de evaluatie betreft, is er een vermindering met een miljoen, maar zoals ik al heb gezegd niet op de evaluatie van de Belgische samenwerking. De bedoeling is een geharmoniseerd en gecertificeerd evaluatiesysteem in te stellen.

Ik heb de vraag ook in de commissie beantwoord.

Pour ce qui est de la mise aux enchères des droits d'émission de CO₂, comme je l'ai déjà dit, madame Snoy, il y aura un arbitrage politique entre le gouvernement fédéral et les entités fédérées. Dans l'attente de cette décision, dans le budget 2013, on a inscrit en recettes non fiscales 25 % des revenus estimés, c'est-à-dire 54,5 millions d'euros. Nous plaiderons pour que l'on consacre la moitié des revenus de cette mise aux enchères au financement d'interventions visant l'atténuation des changements climatiques, donc l'adaptation à ces changements dans les pays en voie de développement, comme le recommande d'ailleurs l'Union européenne.

Je n'oublie pas non plus – et cela fait partie de votre question – que l'objectif de 0,7 % reste un objectif que nous devons garder, même si, en 2013, nous en serons à 0,51 seulement. Compte tenu des difficultés budgétaires qui sont les nôtres, voilà la réponse que je puis vous formuler à ce stade.

Pour ce qui est de BIO, son mandat est en cours de révision. Une première phase d'évaluation a déjà eu lieu. Nous voulons inscrire clairement le mandat au sein du système de la coopération fédérale belge, évidemment dans la cohérence, et surtout instaurer une synergie entre l'ensemble des acteurs. Voilà qui nous paraît constituer un élément important. Nous nous prononcerons prochainement, dans les semaines qui viennent, sur ce nouveau mandat. Ensuite, il faudra envisager la révision du cadre légal réglementaire de BIO.

Comme dit en commission, nous veillerons aussi à garantir le caractère éthique des placements de BIO et leur caractère additionnel par rapport aux autres sources de financement.

Je souhaite également veiller à l'amélioration de la cohérence, de l'efficacité, voire de l'efficience, et de la pertinence des interventions de BIO pour le développement. Cet élément est important aujourd'hui. Nous veillerons à ce que l'intégration de la dimension du développement humain durable soit inscrite dans cette logique.

En ce qui concerne les cohérences des politiques en faveur du développement, vous avez évoqué la souveraineté alimentaire. Elle doit être au cœur du problème. La Belgique prépare un système d'analyse préalable de l'impact sur le développement et nous le défendrons au plan européen.

En ce qui concerne les accords internationaux et les clauses sociales et environnementales, la loi apporte un appui aux micro, petites et moyennes entreprises dans le cadre des conventions de l'OIT, notamment pour la protection du travail décent et durable. C'est évidemment cette voie qu'il faut continuer à suivre.

01.49 Juliette Boulet (Ecolo-Groen): Monsieur le président, je trouve que les propos du ministre des Affaires étrangères sont parfois un peu trop caricaturaux.

En ce qui concerne Kidal, je n'ignore pas que les conditions de sécurité ne permettent actuellement pas de rétablir de nouveaux projets. Ne vous moquez pas de moi!

01.50 Didier Reynders, ministre: Vous avez expliqué que la coupure dans le budget 2013 empêchait de développer des projets. Je vous dis simplement qu'au Mali, et à Kidal en particulier, je ne vois pas très bien les projets qui auraient pu être développés dans le cadre de notre budget 2013. C'est ce dont nous débattons!

01.51 Juliette Boulet (Ecolo-Groen): Je ne demandais pas de rétablir des projets. Je disais qu'il aurait été pertinent, avant les opérations militaires, de préserver des projets en cours qui sont mis en danger, étant donné les conditions de sécurité mais aussi étant donné la réduction des moyens qui étaient déjà effective avant l'intervention militaire. C'est ce que disent les représentants de Médecins du Monde. Si vous lisez l'article de *La Libre Belgique* aujourd'hui, c'est on ne peut plus clair.

C'est une vérité que je voulais rétablir.

Sur la Birmanie, je suis extrêmement enthousiaste quant à la question des prisonniers politiques et à la défense des minorités ethniques. Si vous voulez, nous pourrions parler des Rohingyas. Mon collègue Dallemagne et moi-même serions ravis de vous en entretenir, puisque nous sommes allés plusieurs fois en Birmanie. Il est très important d'insister à ce sujet.

Pour le Commerce extérieur, je vous demande au préalable de ne pas vous saisir de certaines de mes phrases pour les détourner et en tirer d'autres idées. Je disais que je vous soutenais dans cette initiative – et je l'avais déjà dit voici plusieurs mois – qui consiste à prendre le leadership et à tracer la ligne politique dans nos relations, y compris économiques et commerciales, avec d'autres pays, notamment les démocraties émergentes. J'insistais sur la nécessaire concertation et collaboration avec les Régions. En effet, quand nous lisons la réponse du ministre Marcourt, nous sentons quand même quelques susceptibilités du côté des trois Régions, qui me semblent bien légitimes si elles n'ont pas été consultées ni informées au sein des conférences interministérielles. Si vous voulez renforcer ce pôle fédéral, il convient d'associer les entités fédérées pour une meilleure et une juste répartition des rôles. C'est tout simplement ce que je voulais dire.

01.52 Bruno Valkeniers (VB): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik hoop uit de grond van mijn hart dat de strategie 2020 van de Europese Commissie zoden aan de dijk zet, maar ik vrees dat er eerst voor een *level playing field* zal moeten worden gezorgd met andere continenten want anders zal het een maat voor niets blijken te zijn.

Wij zijn het duidelijk niet eens over een aantal dingen. Volgens mij zit u en de Europese Unie te zeer vast in een denkwereld van globalisatie, punt aan de lijn. Wie vandaag rekening houdt met alle *stakeholders* zit al lang een stadium verder, met name in het stadium van de globalisatie. Daarmee bedoel ik *think global, act local*.

Onze partij is op heel wat gebieden een voorloper geweest. Wij zullen dit ook zijn met onze eurokritiek. De Europese volkeren hebben geen EU *full option* nodig, waarover u het eergisteren had. Zij hebben geen confectie, geen unisex, geen *one size fits all* nodig. Europa heeft confederaal maatwerk nodig. Ik ben ervan overtuigd dat dit er, net zoals de onafhankelijkheid van Vlaanderen, wel zal komen, zij het dan mits een *big bang*.

01.53 Peter Luykx (N-VA): Mijnheer de minister, wij hebben in de commissie nog genoeg mogelijkheden om te discussiëren over de diverse dossiers. U hebt duidelijk een andere stijl dan uw voorgangers. Ik lees in een artikel dat men u niet meteen een bouwer van stuwdammen noemt maar wel iemand die voorzichtig keien verlegt om de stroom van de rivier verleggen. Wij hebben in de commissie nog voldoende tijd om

keien te verleggen.

In verband met uw antwoord op mijn vragen over de economische raadgevers, er werken vandaag op de ambassades reeds gewestelijke economische attachés en die werken vlot samen met de federale diplomaten. Ook met AWEX is er een goede samenwerking. Dat is op zich allemaal geen probleem.

Wij hebben er wel een probleem mee dat u vandaag uw bevoegdheden te buiten gaat. U haalt het voorbeeld aan van voorgangers die hetzelfde hebben gedaan, maar dat is helemaal geen legitimatie voor uw werkwijze. U creëert nu een soort van economische raadgever; zo overschrijdt u uw bevoegdheden.

Heel de hetze die hiermee gepaard gaat, de manier waarop een en ander is aangepakt, is toch absoluut geen voorbeeld van hoe die samenwerking, die vandaag goed verloopt, wel zou moeten zijn. Het is toch helemaal fout gelopen, vermits u nu van uw eigen Gewest en alle parlementen commentaar krijgt op uw voorstel.

De aanpak ervan vinden wij volledig fout en wij blijven erbij dat het een bevoegdheidsoverschrijding betreft, die absoluut niet nodig is.

01.54 Christophe Lacroix (PS): Monsieur le président, très brièvement, deux réactions. Tout d'abord, sur la politique européenne de la Défense, monsieur le ministre, vous attendez des chiffres. Mais une politique européenne de la Défense, vous le savez aussi, ce sont des mesures d'économies que cela entraîne: notamment le *Pooling and Sharing*, les mutualisations. Il y a donc également un aspect économie dans le contexte économique que nous connaissons. Sur le Mali, l'intervention belge dans la formation des militaires maliens, qu'il n'y ait pas de malentendu: nous sommes évidemment favorables sur le principe de l'intervention. Simplement, et comme le ministre des Relations extérieures l'a rappelé, dans le cadre de Serval, 75 hommes ont été envoyés, ainsi que 2 avions et 2 hélicoptères médicalisés. Cela représente donc un coût, un enjeu considérable. Évaluons cela, évaluons le contexte budgétaire actuel de l'enveloppe fermée de la Défense. Envisageons quelles sont les conséquences de l'opération suivante que nous allons sans doute mener dans le contexte qui nous est demandé aujourd'hui et mesurons les conséquences également, au-delà du Liban évoqué par mon collègue Francken, sur notre mission de partenariat militaire en Ouganda, au Bénin et en République démocratique du Congo. Se donner le temps de la réflexion ne me semble pas être paradoxal dans le contexte actuel.

Le **président:** Quelqu'un demande-t-il encore la parole? (*Non*)
Vraagt nog iemand het woord? (*Nee*)

La discussion générale est close.
De algemene bespreking is gesloten.

Discussion des articles ***Bespreking van de artikelen***

Nous passons à la discussion des articles du projet de loi contenant le budget des Voies et Moyens de l'année budgétaire 2013. Le texte adopté par la commission sert de base à la discussion. (Rgt 85, 4) **(2521/1+3+8)**

Wij vatten de bespreking aan van de artikelen van het wetsontwerp houdende de Middelenbegroting voor het begrotingsjaar 2013. De door de commissie aangenomen tekst geldt als basis voor de bespreking. (Rgt 85, 4) **(2521/1+3+8)**

Le projet de loi compte 18 articles.
Het wetsontwerp telt 18 artikelen.

Aucun amendement n'a été déposé.
Er werden geen amendementen ingediend.

Les articles 1 et 2, 3 tel qu'adopté en commission, 4 à 18 sont adoptés article par article.
De artikelen 1 en 2, 3 zoals door de commissie aangenomen, 4 tot 18 worden artikel per artikel aangenomen.

Les tableaux annexés, tels qu'adoptés en commission, sont adoptés sans observation.

De tabellen in bijlage, zoals door de commissie aangenomen, worden zonder opmerkingen aangenomen.

La discussion des articles est close. Le vote sur l'ensemble du projet de loi contenant le budget des Voies et Moyens de l'année budgétaire 2013 aura lieu ultérieurement.

De bespreking van de artikelen is gesloten. De stemming over het geheel van het wetsontwerp houdende de Middelenbegroting voor het begrotingsjaar 2013 zal later plaatsvinden.

Nous passons à la discussion des articles du projet de loi contenant le budget général des dépenses pour l'année budgétaire 2013. Le texte adopté par la commission sert de base à la discussion. (Rgt 85, 4) **(2522/1+2) (2521/8)**

Wij vatten de bespreking aan van de artikelen van het wetsontwerp houdende algemene uitgavenbegroting voor het begrotingsjaar 2013. De door de commissie aangenomen tekst geldt als basis voor de bespreking. (Rgt 85, 4) **(2522/1+2) (2521/8)**

* * * * *

Amendements redéposés:

Heringediende amendementen:

Art. 1-01-2

- 8 – Hagen Goyvaerts (2522/6)
- 9 – Hagen Goyvaerts (2522/6)
- 12 – Hagen Goyvaerts (2522/6)
- 10 – Hagen Goyvaerts (2522/6)
- 22 – Theo Francken cs (2522/9)
- 11 – Hagen Goyvaerts (2522/6)
- 24 – Theo Francken cs (2522/9)
- 13 – Hagen Goyvaerts (2522/6)
- 14 – Hagen Goyvaerts (2522/6)

Art. 2.01.1(n) à/tot 2.01.5 (n)

- 16 – Theo Francken cs (2522/9)
- 20 – Theo Francken cs (2522/9)
- 19 – Theo Francken cs (2522/9)
- 21 – Theo Francken cs (2522/9)
- 23 – Theo Francken cs (2522/9)
- 25 – Theo Francken cs (2522/9)

* * * * *

Les articles 1-01-1, 1-01-2/1 tel qu'adopté en commission, 1-01-3 à 1-01-5, 2.02.1 à 2.02.9, 2.03.1 à 2.03.3, 2.04.1 à 2.04.5, 2.05.1 et 2.05.2, 2.12.1 à 2.12.8, 2.13.1 à 2.13.10, 2.14.1 à 2.14.20, 2.16.1 à 2.16.23, 2.17.1 à 2.17.12, 2.18.1 à 2.18.5, 2.19.1 à 2.19.18, 2.21.1 à 2.21.3, 2.23.1 à 2.23.4, 2.24.1 à 2.24.4, 2.25.1 à 2.25.16, 2.32.1 à 2.32.4, 2.32.5 tel qu'adopté en commission, 2.33.1 et 2.33.2, 2.33.3 tel qu'adopté en commission, 2.33.4 à 2.33.6, 2.44.1 à 2.44.8, 2.46.1 à 2.46.9, 2.51.1, 2.52.1, 3-01-1 et 3-01-2, 4-01-1 à 4-01-3, 5-01-1 à 5-01-3 sont adoptés article par article.

De artikelen 1-01-1, 1-01-2/1 zoals door de commissie aangenomen, 1-01-3 tot 1-01-5, 2.02.1 tot 2.02.9, 2.03.1 tot 2.03.3, 2.04.1 tot 2.04.5, 2.05.1 en 2.05.2, 2.12.1 tot 2.12.8, 2.13.1 tot 2.13.10, 2.14.1 tot 2.14.20, 2.16.1 tot 2.16.23, 2.17.1 tot 2.17.12, 2.18.1 tot 2.18.5, 2.19.1 tot 2.19.18, 2.21.1 tot 2.21.3, 2.23.1 tot 2.23.4, 2.24.1 tot 2.24.4, 2.25.1 tot 2.25.16, 2.32.1 tot 2.32.4, 2.32.5 zoals door de commissie aangenomen, 2.33.1 en 2.33.2, 2.33.3 zoals door de commissie aangenomen, 2.33.4 tot 2.33.6, 2.44.1 tot 2.44.8, 2.46.1 tot 2.46.9, 2.51.1, 2.52.1, 3-01-1 en 3-01-2, 4-01-1 tot 4-01-3, 5-01-1 tot 5-01-3 worden artikel per artikel aangenomen.

Le vote sur les amendements, l'article 1-01-2 et les tableaux annexes est réservé.

De stemming over de amendementen, het artikel 1-01-2 en de tabellen in bijlage wordt aangehouden.

La discussion des articles est close. Le vote sur les amendements, l'article 1-01-2 réservés et les tableaux annexés, ainsi que sur l'ensemble du projet de loi contenant le budget général des dépenses pour l'année budgétaire 2013 aura lieu ultérieurement.

De bespreking van de artikelen is gesloten. De stemming over de aangehouden amendementen, het aangehouden artikel 1-01-2, de tabellen in bijlage en over het geheel van het wetsontwerp houdende de algemene uitgavenbegroting voor het begrotingsjaar 2013 zal later plaatsvinden.

02 Budget et note de politique générale pour l'année 2013 de la Commission de Régulation de l'Electricité et du Gaz (CREG) (2598/1)

02 Begroting en beleidsplan voor het jaar 2013 van de Commissie voor de Regulering van de Elektriciteit en het Gas (CREG) (2598/1)

Discussion
Bespreking

Le "budget gelé" adopté par la commission (pp. 16 et 17 du rapport / 2598/1) sert de base à la discussion. (Rgt 85, 4) **(2598/1)**.

De door de commissie aangenomen "bevroren begroting" (pp. 16 en 17 van het verslag / 2598/1) geldt als basis voor de bespreking. (Rgt 85, 4) **(2598/1)**.

La discussion est ouverte.
De bespreking is geopend.

M. Willem-Frederik Schiltz, rapporteur, renvoie à son rapport écrit.

Quelqu'un demande-t-il la parole? (*Non*)
Vraagt iemand het woord? (*Nee*)

La discussion est close.
De bespreking is gesloten.

Aucun amendement n'a été déposé.
Er werden geen amendementen ingediend.

Le vote sur le "budget gelé" aura lieu ultérieurement.
De stemming over de "bevroren begroting" zal later plaatsvinden.

La séance est levée. Prochaine séance le jeudi 7 février 2013 à 14.15 heures.
De vergadering wordt gesloten. Volgende vergadering donderdag 7 februari 2013 om 14.15 uur.

La séance est levée à 2.21 heures.
De vergadering wordt gesloten om 2.21 uur.

Ce compte rendu n'a pas d'annexe.

Dit verslag heeft geen bijlage.